

polonia węgierska

a magyarországi lengyelek havilapja

**POLONIJNE WIGILIJNE SPOTKANIA
W BUDAPESZCIE, SZOLNOKU, W SÁRVÁR...**

**POLONIJNY
MIKOŁAJ
DLA
NAJMŁODSZYCH**

**MIKOŁAJKI
Z POLSKIM
JAZZEM**

**DZIECI
Z POLSKIEJ
SZKOŁY
NAGRODZONE
W
KRAKOWIE**

**MARSZAŁEK
SEJMU RP
W BUDAPESZCIE**

KALEJDOSKOP ŻYCIA POLONIJNEGO NA WĘGRZECH

**MIKOŁAJ ODWIEDZIŁ
PSK. IM. J. BEMA W BUDAPESZCIE**

MIKOŁAJ W DOMU POLSKIM

**SPOTKANIE OPŁATKOWE W AMBASADZIE RP
W BUDAPESZCIE**

WITAMY

- 3 Bez pustych pokoi i bez bałaganu
Agnieszka Janiec-Nyitrai

KRONIKA

- 4 Budapeszt: św. Mikołaj odwiedził Bema
4 Mikołaj w Domu Polskim
4 Spotkanie opłatkowe w Ambasadzie RP
4 Spokanie opłatkowe w OSP
5 Karácsonyi összejevetel az OLÖ hivatalában
Ijjas/Anna
5 Budapeszt: Polonijne spotkanie opłatkowe
5 Karácsonyi ünnepség a Csekovsky Árpád Művelődési Házban
6 Tradycyjna Wigilia w Szolnoku
7 Łamanie się opłatkiem w Érdzie
Bazsóné Megyes Klára
7 Nowa strona internetowa
Bazsóné Megyes Klára
8 XI. Nemzetiségi Gala és Pro Cultura Minoritatum Hungariae
díjátadó
Ijjas/Anna
8 Polsko-węgierskie spotkanie w Egerze
8 Spotkanie u prezydenta Węgier
9 Spotkanie świąteczne w Instytucie Polskim
9 "Polski Legion" laureatem węgierskiej nagrody rządowej
9 Átadták a Nemzetiségekért díjakat
9 Karácsony a budapesti Lengyel Intézetben
Ijjas/Anna
10 Zabawa Andrzejkowa w Újbudzie
11 Mikołajki z polskim jazzem
11 Decemberi rendezvények Miskolcon
Fekete Dénes
12 Mikołaj odwiedził Chór św. Kingi
Asia Priszler
12 Polonijne spotkanie opłatkowe w Tata
12 "Első Karácsonyunk Magyarországon" című kiállítás
megnyitója Sárovaron
13 Törzsutas találkozó a Nyugatiban
13 Hidegháború - Egy megosztott világ rövid története
Ijjas/Anna
13 Nemzetiségi adventi est Békásmegyeren
Ijjas/Anna
14 XI Wojewódzki Dzień Mniejszości Narodowościowych
w Komitecie Veszprém
Hanna Kövesdi
14 Rodzinne kolędowanie w XII dzielnicy
15 Marszałek Sejmu RP w Budapeszcie

CO BĘDZIE

- 15 Co było, co będzie

CZYM SKORUPKA ZA MŁODU...

- 16 "Pamiętam powiewający sztandar" - rozmowa z F. Priszlerem

Z ŻYCIA POLSKIEJ SZKOŁY

- 17 Nasza szkolna Wigilia
17 Egzamin ECL
17 Jedziemy na konkurs szopek krakowskich
Liliana Zajacznó

NA GRANICY KULTUR

- 18 Wizyta niezwykłych gości w Polskim Kościele
18 Ku pokrzepieniu serc - 2016 Henryk Sienkiewicz éve
Ijjas/Anna
19 Ulka konyhája - Lublini diós mézes
20 Wujek Jarek gotuje

REFLEKSJE

- 21 0,175m² za 85 tysięcy
Agnieszka Janiec-Nyitrai

Bez pustych pokoi i bez bałaganu

Noworoczny czas przypomina trochę wprowadzanie się do nowego mieszkania. Chcielibyśmy, żeby było dużo przestrzeni, ale jednak ciągniemy za sobą starą kanapę z wielką plamą pośrodku, stare przeczytane już gazety, bo może jednak odkryjemy w nich jakieś nowe mądrości, jakieś pudła o nieznannej zawartości, ubrania, które już od dawna są za ciasne, schodzone buty, które prowadziły w większości przypadków na manowce, wałki do ciasta, choć ostatnio piekliśmy coś bodajże na Wielkanoc 2003... Chcielibyśmy, żeby pokoje były jasne, nasłonecznione, ale jednak wnosimy do nich stary, dobrze znany mrok: nieufność, cienie jakiś wewnętrznych rozterek, nierozwiązanych spraw, niewysłanych projektów, listów, na które nie odpisaliśmy, zobowiązań, o których zapomnieliśmy...

A może jednak czas coś zmienić w 2016 roku? Wprowadźmy się w ten nowy rok z rozmysłem, porzućmy na progu pudła, których zawartości nawet nie chcemy znać, nie zagracajmy przestrzeni nowego roku niepotrzebnymi myślami, nieużytecznymi planami, nieutulonymi żalami, postanowieniami, które nie mają nawet cienia nadziei na realizację.

Otwórzmy szeroko okna i cieszymy się z nowego mieszkania – niech nie będzie w nim pustych pokoi, ale też, by nie było w nim bałaganu i natłoku zbędności.

Agnieszka Janiec-Nyitrai

(Be)rendezetlen szobák nélkül

Az újév beköszönté kissé emlékeztet egy új lakásba való költözésre. Szeretnénk, hogy nagy legyen a tér, mégis, magunk után vonszoljuk a régi kanapét nagy folttal a közepén, hurcoljuk a régen kiolvasott újságokat (mert hátha még találunk bennük valamiféle okosságokat), az ellenőrizetlen tartalmú dobozokat, a ruhákat, amelyek már régen szűknek bizonyultak, a széttaposott cipőket, amelyeket az esetek többségében tévutakon botorkálva nyűttünk el, vagy a sodrófákat, habár utoljára talán 2003 karácsonyára sütöttünk velük valamit... Szeretnénk, hogy a szobák világosak, napfényesek legyenek, mégis behurcoljuk oda a régi, jól ismert félhomályt: a bizalmatlanságot, a belső öröklődéseink árnyait, a megoldatlan ügyeinket, az elküldetlen projektjeinket, a megválaszolatlan leveleinket, a feladatainkat, amelyekről megfeledkeztünk...

És ha mégis ideje lenne, hogy valamit megváltoztassunk 2016-ban? Ebbe az esztendőbe végre megfontoltan költözzünk be! A küszöbén dobjuk el a dobozokat, amelyek tartalmával még csak szembesülni sem akarunk! Ne torlaszoljuk el jövő évi távlatainkat fölösleges gondolatokkal, haszontalan tervekkel, vigasztalhatatlan fájdalommal és olyan elhatározásokkal, amelyek megvalósítására még a leghalványabb remény sem mutatkozik.

Tárjuk szélesre az ablakszárnyakat, és örüljünk az új lakásnak – ne legyenek benne sem berendezetlen szobák, sem rendetlenség és hiábavaló zsúfoltság!

Agnieszka Janiec-Nyitrai

Budapeszt: św. Mikołaj odwiedził "Bema"

5 grudnia, w sobotnie popołudnie, bemowskie przedszkolaki i ich młodzi przyjaciele w siedzibie PSK im. J.Bema spotkali się z przybyłymi prosto z Krakowa baśniowym Słonecznikiem, Jabłuszką i Dynią, no i świętym Mikołajem. Były konkursy, zabawy, wspólne tańce i śpiewanie, oraz naturalnie słodkie prezenty od Mikołaja. Świadcami wizyty krakowskiego św. Mikołaja w Bemie były panie: rzecznik narodowości polskiej w ZN Węgier dr Halina Csúcs Lászlóné, przewodnicząca Ogólnokrajowego Samorządu Polskiego na Węgrzech Ewa Rónay i przewodnicząca Stołecznego Samorządu Polskiego dr Dorota Várnai oraz dyrektor Szkoły Polskiej na Węgrzech Anna Lang, a spotkanie doszło do skutku dzięki współpracy PSK im. J.Bema z EMMI, SSP, OSP, Oddziałem POKO (Nádor 34), SNP III, V, VII, VIII, XI, XIII dzielnicy Budapesztu.

(b. fot. ZN)

Spotkanie opłatkowe w OSP

16 grudnia w sali konferencyjnej Ogólnokrajowego Samorządu Polskiego w Budapeszcie odbyło się spotkanie opłatkowe, w którym uczestniczyli byli i obecni pracownicy biura tego samorządu, przedstawiciele instytucji samorządowych: Muzeum, Szkoły Polskiej i POKO.

Wśród zaproszonych gości obecna była rzecznik narodowości polskiej w ZN Węgier dr Halina Csúcs Lászlóné, a gospodynią spotkania była przewodnicząca OSP Ewa Rónay.

red.

Mikołaj w Domu Polskim

6 grudnia po mszy świętej w budapeszteńskim Kościele Polskim do Domu Polskiego zawitał św. Mikołaj, który zgromadzonym tam dzieciom przyniósł tradycyjne upominki.

Mikołaj z Miry, święty Mikołaj znany również jako Mikołaj z Bari - święty katolicki i prawosławny. Najstarsze o nim przekazy pochodzą z VI wieku.

Najprawdopodobniej żył na przełomie III i IV wieku, był biskupem Miry, wstawił się cudami oraz pomocą biednym i potrzebującym. Przez wieki był jednym z najbardziej czczonych świętych na Zachodzie i Wschodzie. Największe jego sanktuarium

znajduje się we włoskim Bari. Współcześnie baśniowa postać wzorowana na świętym Mikołaju jest wykorzystywana w kulturze masowej przy okazji imienin Mikołaja, czyli 6 grudnia.

(red. fot. B.Pál)

Spotkanie opłatkowe w Ambasadzie RP w Budapeszcie

12 grudnia Ambasador Rzeczypospolitej Polskiej w Budapeszcie, Roman Kowalski z Małżonką oraz Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w Budapeszcie, Andrzej Kalinowski z Małżonką zaprosili do salonu Ambasady Polskiej w Budapeszcie przedstawicieli węgierskiej Polonii na tradycyjne świąteczno-noworoczne spotkanie.

Słowo Boże wygłosił i opłatki poświęcił proboszcz Polskiej Parafii Personalnej na Węgrzech ks. Krzysztof Grzelak SChr. Były życzenia, znakomite polskie potrawy i kolędy w wykonaniu Folk Kapeli "Górska Hora".

Istotnym elementem uroczystości było wręczenie przyznanych obywatelstw polskich paniom: Feledi Gyuláné, Iwonie Tóthné Szegedi i Wandzie Dominice Tóth, a także wręczenie aktów przywrócenia obywatelstwa polskiego Izabelli Havasiné Darskiej, Zofii Druskóci i Józsefowi Rydzewskiemu.

(red. fot. red.)

Karácsonyi összejövetel az OLŐ hivatalában

Az utolsó héten, amikor már javában zajlanak a karácsonyi előkészületek és mindenki ünnepváró hangulatban van, karácsonyi összejövetelt tartottak az Országos Lengyel Önkormányzat Állomás utcai hivatalában.

A találkozóra december 16-án délután egykor került sor. A meghívottakat az OLŐ, a Lengyel Iskola és a Múzeum dolgozóit szépen megterített ünnepi asztal fogadta. Az eseményen részt vett dr. Rónayné Słaba Ewa, az Országos Lengyel Önkormányzat elnöke, dr. Várnai Dorota, a Fővárosi Lengyel Önkormányzat elnöke, dr. Csúcs Lászlóné Halina, a lengyelek parlamenti szószólója, Anna Lang, a Lengyel Iskola igazgatója, Konrad Sutarski, a Magyarországi Lengyelség Múzeumának megbízott igazgatója, Virágh József, a múzeum munkatársa és Molnárné Mónika, a Lengyel Közművelődési Központ vezetője.

A megjelenteket Rónayné Ewa köszöntötte néhány szóval, majd következett a hagyományos lengyel ostyatorés. Mindenki örömmel üdvözölte egymást, meghitt, békés és áldott ünnepeket, valamint újévi jókívánásokat kívántunk egymásnak. A vendégek sorban helyet foglaltak az asztalnál, ahol a terítékeken díszes mézeskalács házikók fogadták őket. Következtek az ételek: a finom céklaleves, majd a hering rozskenyérral és ízletes sütemények nagy választéka, mindezek mellé tokaji bor, később pedig kávé járt.

Ahogy múlt az idő, a meghívottak önfeledt beszélgetésbe mélyedtek, kiskakadva a dolgozók hétköznapi életéből, átérzve az ünnepi várakozást és a karácsonyi hangulatot.

Ijjas Anna

Karácsonyi ünnepség a Csekovszky Árpád Művelődési Házban

A rákosligeti Magyar-Lengyel Baráti Kör 2015. december 18-án tartotta karácsonyi ünnepségét a Csekovszky Árpád Művelődési Házban. Puskás Mária, a Baráti Kör vezetője köszöntötte a megjelenteket, majd Szombathy Gyula nyugalmazott református lelképásztor mondta el a karácsonyi megemlékezését. Jenei Mónika, a Vigyázó Sándor Művelődési Ház egykori munkatársa karácsonyi ünnepi műsora után Buskó András, a Budapest Főváros XVII. kerületi Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat elnöke köszöntötte a Baráti Kör tagjait és adta át az ünnepre szánt ajándékokat a kör tagjai számára.

info. BA

Budapest: polonijne spotkanie opłatkowe

13 grudnia PSK im. J. Bema wraz ze Stołecznym Samorządem Polskim w sali widowiskowej przy ul. Akademia 1 już tradycyjnie zorganizowało polonijne spotkanie opłatkowe. Przybyli nań członkowie i sympatycy PSK im. J. Bema, budapeszteńscy

polscy samorządowcy. Obecne były panie: rzeczniczka narodowości polskiej w ZN Węgier i przewodnicząca Ogólnokrajowego Samorządu Polskiego na Węgrzech - dr Halina Csúcs Lászlóné i Ewa Rónay. Przybyli polscy dyplomaci akredytowani w Budapeszcie z Michałem Andrukonišem Radcą - Ministrem, Kierownikiem Wydziału Politycznego - Ekonomicznego, Zastępcą Ambasadora RP na Węgrzech na czele i kierownikiem referatu konsularnego tej ambasady Radcą Andrzejem Kalinowskim. Gospodarzami wieczoru

byli: z ramienia SSP jego przewodnicząca dr Dorota Várnai, a z "Bema" prezes stowarzyszenia Eugeniusz Korek. Przewodnicząca SSP dr Dorota Várnai powiedziała między innymi: „Przed nami Święta Bożego Narodzenia, a więc takie dni w roku, które skłaniają nas do zadumy i refleksji, które powodują, że patrzymy na to, co dobre, a nie na to, co nas dzieli, kiedy chętniej wyciągamy do siebie przyjazne i pomocne ręce.” Na uroczyste budapeszteńskie spotkanie opłatkowe przybył

też proboszcz Polskiej Parafii Personalnej na Węgrzech ks. Krzysztof Grzelak SChr., który po słowach modlitwy poświęcił opłatki, a potem zgodnie z polską tradycją łamano się nimi, były życzenia, piękne kolędy z przybyłą z Polski kapelą folkową "Góralaska Hora", bogaty i gustowny świąteczny stół z tradycyjnymi polskimi potrawami wigilijnymi przygotowanymi - co też jest już tradycją - przez mistrza kulinarnych smaków, dawnego przyjaciela tutejszej Polonii, Leszka Cichockiego z Kamiennej Góry. A wszystko to mogło dojść do skutku dzięki wsparciu Węgierskiego Ministerstwa Zasobów Ludzkich, Ogólnokrajowego Polskiego Samorządu, a także dzięki polskiemu samorządom III, V, VII, VIII, XI, XIII dzielnic Budapesztu oraz Filii „Nádor” Polskiego Ośrodka Kulturalno - Oświatowego i naturalnie wysiłkom SSP i PSK im. J. Bema na Węgrzech.

(red.)

Hagyományos Lengyel Karácsony Szolnokon

Immár tizenhetedik alkalommal, december 12-én, megrendezésre került a „Szolnoki Hagyományos Lengyel Karácsony”.

Az ünnepély adventi gyertyagyújtással kezdődött a Kossuth téren, Szolnok város vezetősége, szolnoki lakosok részvételével, ami kétnyelvű szent misével folytatódott a Szent József templomban.

A kétnyelvű misét Krzysztof Miklusiak, galgahévízi plébános Úr és a szolnoki Máthé György plébános Úr celebráltak.

A nyíregyházi Lengyel Dalárda Kórus templomi fellépése, közreműködése a misén még ünnepélyesebbé és meghittebbé varázsolta a Lengyel Karácsonyt.

Mielőtt a szentesti vacsora elkezdődött volna a Verseghy Könyvtárban, a Szolnoki Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat által alapított Poniński Díj átadására került sor.

A kitüntetést idén Bielsko-Biala Város Önkormányzata nevében, Jacek Krywult Bielsko-Biala Polgármestere személyesen vehette át Bátori Zsolt a Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat elnökétől.

Nagyon kedves pillanata az ünnepségnek Jaskólska Oliwia „kis művésznünk” fellépése volt, aki „A mi ünnepünk” című karácsonyi lengyel verssel kedveskedett a közönségnek.

Elköszöntünk kolléganőinktől Wieloch Varga Krystynától, aki elköltözött Szolnokról, de 12 évig odaadón dolgozott az önkormányzatnál a szolnoki Polonia érdekében.

Az ünnepélyes rész a Nyíregyházi Lengyel Dalárda koléda éneklésével ért véget.

Az ünnepségünk fénypontja mindig a lengyel hagyományos ostyatorés. Lengyelek, magyarok, kicsik és nagyok mindenki karácsonyi kívánságokat mondott egymásnak.

A Hagyományos Lengyel Karácsony rendezvényünket a szolnoki lengyeleken és családjukon kívül megtisztelte Bielsko-Biala delegációja Jacek Krywult polgármester Úr vezetésével,

Fejér Andor Szolnok Város alpolgármestere, Dr. Csúcsné Halina, a Lengyel Nemzetiség Parlamenti szószólója, Tircsi Richárd, az Emmi Nemzetiségi kapcsolatok osztályának vezetője.

Vigília után, amelyen lengyel hagyományos, karácsonyi ételek kerültek bemutatásra - magyar barátaink öröme - folytattuk az ünneplést baráti, kellemes hangulatban.

inf. SNP Szolnok

Tradycyjna Polska Wigilia w Szolnoku

Już po raz siedemnasty, 12 grudnia Samorząd Narodowości Polskiej oraz Klub Polsko-Węgierski w Szolnoku zorganizowali Tradycyjną Polską Wigilię.

Uroczystość rozpoczęliśmy zapaleniem świeczki adwentowej na Placu Kossutha, po czym udaliśmy się wszyscy do kościoła.

Dwujęzyczną mszę świętą celebrował Krzysztof Miklusiak, uwielbiany przez szolnocką Polonię proboszcz z Galgahévíz wraz z proboszczem szolnockim Máthé György.

Uroczystą wigilią mszę uświetnił występ Chóru Lengyel Dalárda z Nyíregyháza. Polskie kolędy wykonane przez chórzystów-amatorów wzruszyły nas wszystkich.

Zanim zasiadliśmy do wieczerzy w Bibliotece Miejskiej im. Verseghy nastąpiło uroczyste wręczenie Nagrody Ponińskiego Samorządowi Miasta Bielsko-Biala, Prezydentowi - Panu Jackowi Krywultowi za wieloletnią współpracę z Polonią w Szolnoku, wsparcie i pomoc w zachowaniu polskiej tożsamości. Nagrodę wręczył przewodniczący Samorządu Narodowości Polskiej w Szolnoku, Pan Zsolt Bátori.

Bardzo miłym akcentem Polonijnej Wigilii był wierszyk recytowany - oczywiście po polsku - przez naszą „najmłodszą artystkę” Oliwkę Jaskólską, zatytuowany „Nasze święta”.

Wyróżniona została również nasza koleżanka, były pracownik samorządu - Krystyna Wieloch Varga za wieloletnią, oddaną pracę na rzecz tutejszej Polonii.

Najważniejszym, wzniosłym momentem Tradycyjnej Polskiej Wigilii było dzielenie się opłatkiem. Polacy, Węgrzy, duzi i mali, wszyscy składaliśmy sobie świąteczne życzenia.

W uroczystości, oprócz miejscowej Polonii, jej węgierskich przyjaciół, władarzy miasta Szolnoku, miejscowego kleru, uczestniczyła delegacja z Bielska-Białej na czele z Prezydentem miasta, Panem Jackiem Krywultem, rzecznik narodowości polskiej w węgierskim Parlamencie, dr Halina Csúcs Lászlóné oraz dyrektor departamentu w Ministerstwie Zasobów Ludzkich, Richárd Tircsi.

Po wieczerzy, na której zaprezentowaliśmy tradycyjne wigilijne potrawy, ku radości naszych przyjaciół Węgrów, kontynuowaliśmy świętowanie w bardzo miłej i przyjaznej atmosferze.

inf. SNP Szolnok

Szentestén (Derenken) 2015.

Łamanie się z opłatkiem w Érdzie

Stowarzyszenie Kulturalne Polsko-Węgierskie w Érdzie wraz z Samorządem Narodowości Polskiej w Érdzie wspólnie zorganizowało w dniu 19 grudnia tradycyjne łamanie się opłatkiem w Bibliotece im. Zoltána Csuki.

Po wygłoszeniu powitalnych słów przez prezesa Stowarzyszenia Klárę Bazsóné Megyes i przewodniczącego SNP Imre Molnára proboszcz Polskiej Parafii Personalnej ks. Krzysztof Grzelak pobłogosławił opłatki i złożył życzenia świąteczne. Na uroczystości obecnych było ok. 80 osób. Imprezę naszą swoją obecnością zaszczylił konsul ambasady polskiej Pan Andrzej Kalinowski.

Stowarzyszenie ma między innymi za zadanie zapoznać naszych członków z polską tradycją. Wszyscy członkowie stowarzyszenia, jak również i Węgrzy z wielką radością czekali na tę uroczystą polską wigilię – to coroczne spotkanie w dużym stopniu przyczynia się do pielęgnowania kontaktów polsko-węgierskich. Uroczystość ta była dobrym wstępem do polsko-węgierskiego sezonu kulturalnego w przyszłym roku. Wszystkim polskim i węgierskim przyjaciołom życzę bogatego w sukcesy Nowego Roku.

Klára Bazsóné Megyes

prezes Polsko-Węgierskiego Stowarzyszenia Kulturalnego w Érdzie

Ostyatörés Érdén

Az Érdi Lengyel-Magyar Kulturális Egyesület és az Érdi Lengyel Önkormányzat december 19-én közösen tartotta hagyományos ostyatörését a Csuka Zoltán Városi Könyvtárban.

Bazsóné Megyes Klára az egyesület, Molnár Imre a lengyel önkormányzat elnökének köszöntője után Krzysztof Grzelak plébános áldásával indult az ünnepség, mintegy 80 fő részvételével. Megtisztele a rendezvényt Andrzej Kalinowski konzul úr is.

Az egyesület célul tűzte ki – többek között – a lengyel hagyományok megismertetését is a magyarokkal, ezt a célt szolgálja ez a hagyományos lengyel ostyatörési ünnepség is. Minden tagunk, a magyarok is, nagy szeretettel várta a programot, amely mindenképpen segíti a lengyel-magyar kapcsolatokat ápolását. A rendezvény egyben jó nyitó program volt a jövő évi lengyel-magyar kulturális évadra is.

Boldog, eredményes új esztendőt kívánok minden lengyel és magyar barátunknak.

Bazsóné Megyes Klára

az Érdi Lengyel-Magyar Kulturális Egyesület elnöke

Nowa strona internetowa

Polsko-węgierskie Stowarzyszenie Kulturalne w Érdzie już teraz ma własną stronę internetową pod adresem <http://www.erdlemke.hu/>. Jest to dla nas bardzo ważne, ponieważ w dzisiejszych czasach bez strony internetowej bardzo trudno kontaktować się z partnerami oraz załatwiać bieżące sprawy. Do tej pory gościnnie korzystaliśmy ze strony internetowej biblioteki im. Zoltána Csuki w Érdzie, ale posiadanie własnej strony daje zupełnie innej możliwości. Co nam daje własna strona internetowa?

- prawne i inne dane o stowarzyszeniu, plan pracy, sprawozdania dostępne na:

<http://www.erdlemke.hu/cikk.php?cikk=beszev>

- historię stowarzyszenia do 2014 r. <http://www.erdlemke.hu/cikk.php?cikk=tortenet>

- chronologię wydarzeń <http://www.erdlemke.hu/kronologia.php>

- listę członków stowarzyszenia <http://www.erdlemke.hu/tagok.php>

- informacje o poprzednich i aktualnych naszych programach <http://www.erdlemke.hu/prgok.php?tip=rend&ev=akt>

- podaje informacje o wszystkich naszych wyjazdach, nawet z mapami trasy wyjazdów

<http://www.erdlemke.hu/prgok.php?tip=kir>

Naturalnie, wszystko to ilustrowane zdjęciami: <http://www.erdlemke.hu/keptar.php>

A co najważniejsze, wszystko można przeczytać także po polsku.

Bardzo proszę, odwiedzajcie naszą stronę: może zauważycie, jaką ważną pracę wykonuje nasze stowarzyszenie w dziedzinie pogłębiania kontaktów polsko-węgierskich, pomimo że mamy mało członków pochodzenia polskiego i mówiących po polsku. Pozostałe ok. 60-70 osób z wielką aktywnością „pracuje” nad sprawą, nad pielęgnowaniem przyjaźni polsko-węgierskiej.

Robimy to wszystko z radością i otwartym sercem!

Klára Bazsóné Megyes

Strona internetowa powstała przy wsparciu NEA!

Új weboldal

Az Érdi Lengyel-Magyar Kulturális Egyesület létrehozta önálló honlapját www.erdlemke.hu néven. Nagy öröm ez számunkra, hiszen tudjuk, hogy ma már internetes elérés, illetve önálló honlap nélkül nehézkesen működnek az ügyek. Eddig is volt elérhetőségünk a Csuka Zoltán Városi Könyvtár honlapján, de egy önálló oldal egészen mást nyújthat. De mit is nyújt a honlapunk?

- jogi és egyéb adatokat az egyesületről, munkatereket, beszámolókat <http://www.erdlemke.hu/cikk.php?cikk=beszev>

- a szervezet történetét 2014-ig <http://www.erdlemke.hu/cikk.php?cikk=tortenet>

- az események kronológiáját <http://www.erdlemke.hu/kronologia.php>

- tagjaink névsorát <http://www.erdlemke.hu/tagok.php>

- régi és aktuális programokról információkat, meghívókat, beszámolókat <http://www.erdlemke.hu/prgok.php?tip=rend&ev=akt>

- ezek közül kiemelten a tanulmányutak összes információját, beleértve pl. a térképeket is <http://www.erdlemke.hu/prgok.php?tip=kir>

Mindezt persze képekkel illusztrálva: <http://www.erdlemke.hu/keptar.php> A legfontosabb dolgok lengyelül is elérhetőek!

Kérem, nézegessék, „forgassák” a honlapunkat: talán kiviláglik belőle, hogy a mi egyesületünk nagyon komoly munkát végez a lengyel-magyar kapcsolatokat élénkítése terén – még akkor is, ha kevés lengyel származású, illetve lengyelül beszélő tagunk van. De a mintegy 60-70 fő nagy lelkesedéssel „dolgozik” az ügyön, a lengyel-magyar barátság ápolásán. Tesszük ezt nagy örömmel és nyitott szívvel!

Bazsóné Megyes Klára

A honlap a NEA támogatásával jött létre!

XI. Nemzetiségi Gála és Pro Cultura Minoritatum Hungariae díjátadó

Fellépett a nyíregyházi Lengyel-Magyar Dalárda

Átadták a Pro Cultura Minoritatum Hungariae díjakat a XI. Nemzetiségi Gála keretében a Budai Vigadó Színháztermében. Az ünnepélyes díjátadásra december 13-án vasárnap került sor.

A megjelenteket Fülöp Attila, az Emberi Erőforrások Minisztériumának

Nemzetiségi és Civil Társadalmi Kapcsolatokért Felelős Helyettes Államtitkára köszöntötte. Beszédében kiemelte: ez a kulturális rendezvény a hagyományokra, a történelemre, a jövőben követendő példákra tanít, nemcsak minket, hanem a környező országokat is.

Ez a díjátadó azt is bizonyítja, hogy létezik Magyarországon tizenhárom nemzetiség, amellyel Magyarország, a Kárpát-medencében szerveződő és létrejött állam, máshogy nem tudja és nem kívánja elképzelni működését, minthogy velük együttműködésben, velük összefonódva működjön. Egy ilyen alkalom jó példa arra, hogy bebizonyítsuk: attól, hogy valaki egy nemzetiséghez tartozónak vallja magát, azt a nyelvet gyakorolja, azt a kultúrát éli meg, ez nem áll ellentétben azzal, hogy egy országban, nem az anyaországában élve, annak az országnak a javát szolgálja. – fogalmazott Fülöp Attila. Szent Istvántól idézett: az egynyelvű és egy szokású ország gyenge és esendő.

Magyarország az itt lévő, azonos hitű, azonos keresztény kultúrájú és azonos hátterű nemzetiségekkel nemcsak hogy együtt szeretne élni, hanem támogatni szeretné őket. Mert ma mintegy 640 ezren vallják magukat nemzetiséghez tartozónak a 2011-es népszámlálás alapján. Egy kultúrához, nemzetiséghez, identitáshoz való tartozást megvallani ma Magyarországon nem jelent nehézséget, sőt egyre többen vállalják ezt.

Az ünnepséget Polyák Albert, a Nemzeti Művelődési Intézet megbízott főigazgatója nyitotta meg. A nemzetiségi és a nemzeti kultúra viszonyát Magyarországon a kölcsönös tisztelet, az elfogadás és támogatás jellemzi hosszú ideje, jó példával járva elől a világ más nemzetei számára. Ezt az egymást erősítő munkát szimbolizálja a biloba levél – hangsúlyozta.

2015-ben Pro Cultura Minoritatum Hungariae díjban részesült az ELLINIZMOSZ Egyesület, a Nagybányai Szlovák Hagyományörző Közhasznú Egyesület, az Urartu Örmény Színház, Vihula Mihajlo ukrán gitárművész, a szlovén nemzetiségű Mukics Ferenc, a német nemzetiségű Zách Elemérné, a bolgár nemzetiségű Miskolci Dimitranka Dimitrova és a roma nemzetiségű dr. Orsós Anna.

Az OLÖ idén Lészko Malgorzata asszonyt, a békéscsabai Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat elnökét jelölte a díjra, ezzel is elismerve a lengyelség számára végzett több évtizedes munkásságát. Sajnos idén a lengyelek nem részesültek a díjban.

A díjátadót követő ünnepi gálaműsorban lengyel kolédákkal fellépett a nyíregyházi Lengyel-Magyar Dalárda is.

A kulturális műsor végén a nemzetiségek megvendégelték egymást. A lengyel asztalon felkínált 300 jaroławi mézeskalács óriási népszerűségnek örvendett és percek alatt elfogyott.

Ijjas Anna

Polsko-węgierski Adwent w Egerze

W dniach od 8 do 12 grudnia 2015 r. na zaproszenie Urzędu Miasta Eger przebywała w Egerze delegacja partnerskiego miasta Przemyśla. W skład delegacji wchodził przedstawiciel władz miasta, Zespołu Szkół Usługowo-Hotelarskich i Gastronomicznych oraz Zespół Pieśni i Tańca „Przemyśl”.

W dniu 9 grudnia w Sali widowiskowej Egerskiego Domu Kultury we współpracy z Samorządem Polskim zorganizowana została uroczystość polskiego Bożego

Narodzenia, w którym wzięli udział burmistrz i mieszkańcy Egeru, pan Andrzej Kalinowski – konsul RP oraz polonia egerska. Delegacja przekazała pozdrowienia i życzenia świąteczne od prezydenta miasta Przemyśla, potem o polskich zwyczajach i tradycjach świątecznych opowiadała Tünde Trojan oraz Lucyna Rudawska – kierownik ZPiT „Przemyśl”. Zespół zaprezentował wiązanek tańców polskich oraz zaśpiewał kolędy. Do wspólnego kolędowania na scenę poproszony został również László Habis – burmistrz Egeru. Na zakończenie miłego wieczoru wszyscy goście poczęstowani zostali polskim makowcem i piernikiem oraz egerskim winem.

Natomiast na Jarmarku Bożonarodzeniowym na stoisku Przemyśla mieszkańcom Egeru oferowano rękodzielnicze ozdoby bożonarodzeniowe, wyroby dekoracyjne, materiały promocyjne miasta oraz wyroby świąteczne z ciasta piernikowego w formie choinek, dzwonków, a także pyszne makowce i pierniki przygotowane przez nauczycieli i uczniów Zespołu Szkół Usługowo-Hotelarskich i Gastronomicznych w Przemyślu.

Na scenie plenerowej występował Zespół Pieśni i Tańca „Przemyśl” tworząc fantastyczny nastrój wśród licznie zebranej publiczności.

Podczas pobytu doszło także do spotkań i rozmów z przedstawicielami szkoły gastronomicznej „Szent Lőrinc” w Egerze, podczas którego została podpisana umowa o współpracy między szkołami w zakresie wymiany uczniów i nauczycieli oraz uczestniczenia we wspólnych projektach unijnych.

info. SNP Eger, fot. P. Demeter, L. Kállay

SPOTKANIE U PREZYDENTA WĘGIER

15 grudnia w Pałacu Sándora Prezydent Węgier pan János Áder na spotkaniu kończącym rok 2015 przyjął rzeczników narodowości w Zgromadzeniu

Narodowym Węgier i przewodniczących Ogólnokrajowych Samorządów Narodowościowych na Węgrzech.

Naszą narodowość reprezentowały panie dr Halina Csúcs Lászlóné – rzecznik narodowości polskiej w ZN Węgier i Ewa

Rónay – przewodnicząca Ogólnokrajowego Samorządu Polskiego.

red.

Spotkanie świąteczne w Instytucie Polskim

12 grudnia o godzinie 17.00 rozpoczęło się w Instytucie Polskim w Budapeszcie uroczyste spotkanie świąteczne, na które zostali zaproszeni Węgrzy uczęszczający do Instytutu na kursy języka polskiego, polscy studenci hungarystyki, węgierscy studenci polonistyki, miłośnicy polskiej kultury oraz przyjaciele Polski i Polaków. Licznie przybyłych gości przywitała dyrektorka Instytutu Polskiego Katarzyna Sitko. Zostały wspólnie odśpiewane najpiękniejsze polskie kolędy. O uroczysty nastrój zadbała kapela „Górska Hora” ze Szczyrku.

Goście podzielili się opłatkiem i mieli możliwość spróbowania specjałów polskiej kuchni – był bigos, makowiec, śledzie, ryba po grecku i inne przysmaki.

W drugiej części wieczoru studenci hungarystyki z Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Jagiellońskiego i Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu zaprezentowali możliwości nauki języka węgierskiego i poznawania kultury węgierskiej w Polsce w ramach studiów, a następnie przedstawiona została polonistyka na ELTE i na uniwersytecie Pétera Pázmánya. Studenci z Warszawy pochwalili się również pismem „Magyazyn” poświęconym kulturze węgierskiej. Młodzież miała możliwość wziąć udział w konkursie kulinarnym, a także w konkursie wiedzy o Polsce i Węgrzech.

red.

KARÁCSONY A BUDAPESTI LENGYEL INTÉZETBEN

"Lengyelül & po węgiersku" címmel rendeztek szép karácsonyi találkozót a budapesti Lengyel Intézetben december 12-én. Rengetegen gyűltek össze, hogy találkozzanak, beszélgessenek és együtt ünnepeljenek barátaikkal meghitt és ünnepváró hangulatban. Érkeztek lengyel diákok Poznańból, Varsóból, Krakkóból, hogy magyarul tanuljanak, érkeztek magyarok, akik az Intézetben tanulják a lengyel nyelvet lankadatlan szorgalommal és kitartással. A Lengyel Intézet jelenlegi és egykori tanulói, lelkes tanárai és dolgozói, lengyel szakon végzett egykori diákok és most is aktívan tanító egyetemi tanáraik, végül de nem utolsósorban a lengyel kultúra kedvelői és rajongói is jelen voltak. A Lengyel Intézet előterében elhelyezett, szépen megterített asztalok roskadoztak a sok finomságtól és ünnepi díszről, a köréje gyűlt vendégek pedig zsúfolásig megtöltötték a teret.

Katarzyna Sitko, az Intézet igazgatója köszöntötte a megjelenteket, majd Iga Zeisky mutatta be a mindenki által jól ismert lengyel karácsonyi szokásokat: az első csillagra való várakozást; az ünnepi asztalon az üresen hagyott helyet és terítéket, amely a váratlan vendégnek szól; a fehér abrosz alá tett szalma hagyományát. Ezek után felcsendültek az ismerős lengyel karácsonyi dalok: Dzsiaj w Betlejem, Wśród nocnej ciszy, Przybieżeli do Betlejem – mindehhez a Górska Hora együttes szolgáltatja a zenét a háttérben. Majd sor került a hagyományos osztálytörésre is, ami az egyik legszebb lengyel karácsonyi szokás és kezdetét vette a kötetlen beszélgetés és társalgás. Mindeközben az előadóteremben Magyarországon tanuló lengyel diákok mutatták be hungarisztikai lapjuk, a Magyazyn negyedik számát és meséltek részletesen a lengyel egyetem magyar tanszékeiről.

Az est folyamán rejtvényeket is lehetett fejteni, a helyes megfejtő pedig a mesés Krakkóba utazhatott.

Ijjas Anna

„Polski Legion” laureatem węgierskiej nagrody rządowej

17 grudnia 2015 r. laureatem dorocznej rządowej nagrody narodowościowej, przyznawanej przez Premiera Węgier zostało Stowarzyszenie Rekonstrukcji Historycznej Legionu Polskiego im. J. Wysockiego. Nagrodę z rąk ministra Ministerstwa Zasobów Ludzkich Węgier pana Zoltána Baloga w peszteńskim Vigadó odebrał dowódca „Legionu” Emil Nagy. Stowarzyszenie Rekonstrukcji Historycznej Legionu Polskiego im. J. Wysockiego działa w III dzielnicy Budapesztu m.in. pod auspicjami tamtejszego SNP. Ze strony polskiej w uroczystości wziął udział ambasador RP na Węgrzech pan Roman Kowalski oraz panie: rzecznik narodowości polskiej w Zgromadzeniu Narodowym Węgier dr Halina Csúcs Lászlóné, przewodnicząca Ogólnokrajowego Samorządu Polskiego na Węgrzech Ewa Rónay, Konrad Sutarski - założyciel Legionu i przewodnicząca Stołecznego Samorządu Polskiego w Budapeszcie dr Dorota Várnai.

(b.)

Átadták a Nemzetiségekért-díjakat

Idén is Nemzetiségekért díjjal tüntették ki azokat, akik például munkát végeztek a hazai nemzetiségek érdekében közéleti, oktatási, kulturális, egyházi, tudományos területen vagy a tömegtájékoztatásban, illetve a gazdasági önszerveződésben. A díjat a miniszterelnök a Hazai Nemzetiségi Bizottságnak a nemzetiségpolitikáért felelős miniszter útján tett előterjesztésére adományozza. A bíráló bizottság a Lengyel nemzetiség részéről a Wysocki Légio Hagyományörző Egyesületet találta érdemesnek a díjra. Az elhangzott laudáció szerint a Wysocki Légio 17 éve végzi hagyományörző tevékenységét. Kezdetben 3 fővel alakultak meg, majd az elkövetkező években tagjaik száma 20 főre emelkedett. Az évek során 60-70 fő vett részt a légio tevékenységében, akik kiválásuk után a civil életben is tovább vitték az ott szerzett ismereteiket a magyarországi lengyelségről és hagyományairól. Évente 50 körüli a fellépéseiknek száma. A lengyel és magyar történelemnek több korszakát jelenítik meg Szent Lászlótól 1956-ig, s ezáltal a csapat szerves része lett a magyarországi lengyeliség ünnepségeinek. A lengyel nemzetiségű külsőségeiben ők képviselik a leglátványosabban. A Wysocki Légio nemcsak egy rendezvényeken megjelenő, ott protokolláris feladatokat teljesítő formáció, hanem kultúra közvetítő, kultúra átadó is, hiszen tagjai sok olyan meghívásnak is eleget tesznek, mint pl.: iskolákba, középiskolákba és nyári táborokba járnak élő történelemórákat tartani, fegyver- és viselettörténeti kiállításokat rendeznek, részt vettek különféle lengyel történelmi filmek díszbemutatóján vagy irodalmi estek háttérszereplőiként; és a légio tagjai közül sokan publikálnak újságokban, internetes honlapokon, sőt néhány lengyel témájú könyvet is írtak tagjai. Minden megmozdulásukkal a magyarországi lengyeliséget népszerűsítik. A légio vezényleti nyelve lengyel, mindenkinek meg kell tanulnia legalább 50 szót, vezényszót, de magyar származású tagjai közül többen megtanultak lengyelül is, ezáltal megismerkedtek a lengyel kultúrával is, amelynek mára már ők is a továbbadói lettek. A díjat Nagy Emil, az egyesület elnöke vette át Balogh Zoltántól, az Emberi Erőforrások Minisztériumának miniszterétől.

inf. Wysocki Légio

ZABAWA ANDRZEJKOWA W ÚJBUDZIE

Jednym z najstarszych dzielnicowych samorządów narodowości polskiej na Węgrzech jest samorząd XI dzielnicy – Újbuda, działający nieprzerwanie od 1995 r. Pierwszym przewodniczącym był nieżyjący już Imre Kárpáti, a jego zastępcą znana do dzisiaj wielka społeczniczka Włada Rege.

- I to właśnie jej zawdzięczamy przywilej organizacji zabaw andrzejkowych – mówi obecny przewodniczący samorządu Béla Pauer, również od dawna znany całej budapeszteńskiej Polonii, choćby z tego, że jako długoletni pracownik LOT-u zawsze zaopatrywał nas w najświeższe polskie gazety. – I tak od bodaj 1996 r. kontynuuje Béla Pauer – jesteśmy niejako zobligowani do kontynuowania tej tradycji. Cieszymy się, że uczestnikami naszych zabaw, nazywanych obecnie „balami” są coraz częściej młodzi ludzie nawet od niedawna zamieszkali na Węgrzech, i to nie tylko w naszej dzielnicy. Od wielu już lat Andrzejki odbywają się w hotelu Ventura.

- W pierwszych latach natomiast zabawy andrzejkowe organizowaliśmy w Domu Kultury w XI dzielnicy – wspomina Włada Rege. Pierwszą zabawę uświetnili swym występem Stanisław Broś z Tata wraz z synem, grając na akordeonach. Ogromna sala pękała dosłownie w szwach. I mimo spartańskich warunków atmosfera była wspaniała, co było dla nas sygnałem, że tego rodzaju imprezy są naprawdę potrzebne, zwłaszcza, że zjeżdżali na nie również rodacy z innych miejscowości. Poza tańcami były oczywiście i wróżby z lanego wosku, i loteria fantowa. A dochód z niej przeznaczaliśmy na nasz Polski Kościół. Cieszę się, że to, co kiedyś zaczęliśmy, jest z powodzeniem kontynuowane, i to w znacznie lepszych, eleganckich warunkach.

- Bal Andrzejkowy w 2014 r. był dla mnie – wspomina Béla Pauer – inauguracją działalności na stanowisku przewodniczącego. Według opinii gości dobrze się udał i dlatego ten ostatni organizowaliśmy już z pewnym doświadczeniem. Bardzo pomogła nam pani Katarzyna Balogh, przewodnicząca samorządu XVIII dzielnicy i była długoletnia przewodnicząca naszego samorządu stołecznego załatwiająca świetny zespół muzyczny „Coral” ze Śląska, a założony i kierowany przez nią od 15 lat zespół „Polonez” sprawił nam wszystkim, w tym i mnie, niespodziankę swoim występem. No i duża grupa gości przybyła właśnie z XVIII dzielnicy, przynosząc też sporo fantów na loterię. Niespodzianką dla gości był również koncert 18-osobowego chóru „Balabit” ze szkoły muzycznej dla niewidomych z Krakowa, który przyjechał do Budapesztu na zaproszenie Asi Priszler na Festiwal Narodowościowy w IV dzielnicy. Chcąc sprawić im radość zaprosiliśmy ich do siebie, a oni odwziedczyli się pięknym występem chóralnym i solowym, a następnie niemal niezamierzanie młodzież ta bawiła się na parkiecie do ostatniej chwili, kto wie, czy nawet nie najlepiej spośród przeszło 80-osobowej grupy wszystkich uczestników balu.

- A my możemy tylko dodać – mówi Tomek Ciba, wykonawca i twórca

agencji artystyczno-koncertowej „Coral” przed prawie 20 laty, że i dla nas była to prawdziwa przyjemność, i nie przesadzę, jeśli powiem, że z piosenkarką Magdą Opolony celowo przedłużaliśmy ten występ, aby wszyscy, a w szczególności ta młodzież z Krakowa, mogła się wybawić, na długo zapamiętując swój pobyt w Budapeszcie. My już właściwie wrosliśmy w tę atmosferę środowiska polonijnego na Węgrzech, kilkakrotnie wytępowaliśmy tu na balach polonijnych i innych tego typu imprezach i mamy nadzieję, że nasza współpraca, zapoczątkowana niegdyś dzięki Kasi Balogh, będzie się dalej rozwijała. Tu zawsze czuliśmy się wspaniale. W 2013 r. premiera jednej z naszych płyt „Miłość jak pory roku” odbyła się w Budapeszcie, a i teraz też przywieźliśmy naszą najnowszą płytę „Z muzyką we dwoje”, gdzie razem z Magdą, z którą współpracujemy już od 2007 r. wykonujemy piosenki na tematy nam najbliższe, czyli miłości. Do wielu utworów muzykę ją skomponowałem, Magda zaś napisała słowa.

- Czyżbyście i w życiu codziennym byli parą?

- Łączy nas tylko praca i pochodzenie. Oboje jesteśmy rodowitym ślązakami. Ja mam żonę Celinę i dwóch synów, z których jestem bardzo dumny, Magda zaś ma męża Ireneusza i dzieci, Anię i Antka. Tak się składa, że w naszym zawodzie, kiedy ja pracuję w kopalni węgla kamiennego w dziale tępaków i odbudowy, tylko dni powszednie spędzamy z rodziną, weekendy natomiast na występach estradowych, których mamy bardzo dużo. W ten sposób sprawiamy radość nie tylko szerokiej publiczności, ale i sobie, bo przecież muzyka to nasza pasja.

- I teraz też gromnie żalowaliśmy, że zaraz po występie musieliśmy wsiadać do samochodu i wracać

do Polski, by zdążyć na kolejny występ już o godz. 15, ale ta cudowna atmosfera zabawy i nam się udzieliła i mamy szczerą nadzieję, że przyjdziemy tu jeszcze nie raz.

Na balu andrzejkowym nie mogło oczywiście zabraknąć lania wosku i... wróżb. Niemal każdy był ciekaw swej przyszłości. W rolę wróżbitów wcielili się Grażyna Varga i Tomek Ciba. Za rok może okaże się, czy wróżby ich były trafne.

Była też loteria fantowa. Niektórym szczęście naprawdę dopisało. A ci, którzy nic nie wygrali przynajmniej wspomogli finansowo jedną z węgierskich fundacji.

Należy pogratulować organizatorom, wszystkim wykonawcom i uczestnikom. No i do zobaczenia na następnych andrzejkach w 2016 roku.

Akor, fot. ZN

Mikołajki z polskim jazzem

Samorząd Polski XIII dzielnicy Budapesztu 6 grudnia 2015 zorganizował koncert jazzowy znanego polskiego trio – 100nka. Zespół ma na koncie już cztery płyty. Pierwszy krążek wydali w 2004 roku, a ich przedostatnia płyta została nagrana z legendą, trębaczem światowej sceny awangardowej Herbsem Robertsonem. W ubiegłych latach podczas wizyty zespołu na Węgrzech wspólnie wystąpili z takimi znanymi muzykami węgierskiej sceny jazzowej jak Béla Ágoston oraz Szilárd Mezei. Koncert odbył się w Budapest Jazz Klub, gdzie grupa w nowym składzie zaprezentowała materiał, który będzie wykorzystany do ich płyty. Wyśmienita atmosfera pozwoliła też na swobodną improwizację, która uniosła nas poza rzeczywistość. Zespół wystąpił w składzie: Ksawery Wójcicki – kontrabas, Marek Pospieszalski – saksofon, Przemek Borowiecki – perkusja

inf. SNP XII dz.

Mikulásnapi lengyel JAZZ koncert

100nka - az egyik leggyakrabban Magyarországra látogató lengyel kísérleti jazz-t játszó trió hosszabb pihenés után a Budapest XIII. kerületi Lengyel Nemzeti Önkormányzat szervezésében 2015 december 6-án ismét fellépett a Budapest Jazz Club-ban.

A Lengyelországban már igen komoly sikereket magáénak tudó akusztikus new jazz trió minden zenei gourmet számára emlékezetes koncertet mutatott be. A 100nka (sztonká) zenekarnak eddig összesen négy lemeze jelent meg. Első korongjukat több, mint 10 éve, 2004-ben adták ki.

Számos híres zenésszel közreműködtek már. Hazánkban együtt muzsikáltak többek között Ágoston Bélával és Mezei Szilárddal, mégis eddigi legnagyobb sikerük a new yorki downtown, avantgarde szcéna egyik leghíresebb free jazz trombitással, Herb Robertsonnal való közös turnéjuk volt, mely során egy közös albumot is rögzítettek. A zenekar a következő felállásban lépett fel: Ksawery Wójcicki – bőgő, Marek Pospieszalski – szaxofon, Przemek Borowiecki – dob.

inf. SNP XIII.

Decembesi rendezvények Miskolcon

A Miskolci Lengyel Önkormányzat 2015. december 5-én 21 fővel egynapos adventi kiránduláson vett részt Zakopanében. A Tátra lengyel fővárosában korábban a hó már leesett, de el is olvadt, csak a hegyek csúcsain volt látható. A hőmérséklet napközben +5 fok körül alakult, úgy, mint itthon. A hó hiányában elmaradtak a lengyel síelők, így jóformán csak magyarok voltak a városközpontban és a piacon. Nem estünk kétségbe, a mintegy hat óra kint tartózkodásunk alatt végig mozgásban voltunk, csak egy finom ebédre tértünk be a Karczma Sabała-ba. Nem adjuk fel, hátha jövőre időben megérkezik a tél!

December 10-én villámlátogatásra érkezett hozzánk Władysław Bieda úr, Limanowa város polgármestere 4 fős delegáció élén. Egy másik magyarországi programra utazva szakították meg útjukat, hogy köszöntsék Tóth Béla urat, a Volt Hadifoglyok Bajtársi Szövetsége Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Szervezetének 91 éves, leköszönő elnökét. Béla bácsi a II. világháborúban angol hadifogoly volt. 15 évig vezette a szervezetet, a Kárpát-medencében több kegyeleti utat szervezett katonai temetőkbe. Limanowába - a Miskolci 10 honvéd ezred harcainak színhelyén - rendszeresen megfordult bajtársaival. Ilyenkor virág került a Jabloniec hegyen lévő katonai temetőben nyugvó magyar katonák sírjára. Ezt a munkát köszönte meg a polgármester úr egy emléktáblával. A Lengyel Önkormányzat az utak szervezésében és tolmács biztosításával segítette a szervezet munkáját.

December 12-én tartottuk a lengyel karácsonyi ünnepséget. Az elnöki beszámolót két-nyelvű kulturális műsor követte, majd megérkezett a Mikulás. A gyerekek készültek, többen énekel, verssel köszönték meg a csomagot. Kalna Zsolt atya lengyelül, Szarvas Péter plébános úr magyarul látott el bennünket lelki útvalóval a közelgő ünnep előtt. Ostyatorés után közös vacsorával, majd baráti beszélgetéssel zártuk le az idei évet ebben a közösségben.

December 15-én Miskolc MJV Önkormányzata köszöntötte a Polgármesteri Hivatal rendezvények termében a városban működő kilenc nemzetiségi önkormányzatot a Nemzetiségek Napja alkalmából. Kiss Gábor alpolgármester úr mondott ünnepi beszédet, majd nemzetiségenként 1-1 fő részessül városi elismerésben. A Lengyel Önkormányzat díját Csizsár Adrienne középiskolai tanárnő kapta, aki az Ávasi Gimnáziumban szervezi a lengyel rendezvényeket, illetve tartja a kapcsolatot katowicei művészeti középiskolákkal. A két város diákjainak rajzkiállítását az érdeklődők idén a Katowiceben rendezett Lengyel-magyar Barátság Napján láthatták.

Minden kedves olvasónak áldott, békés karácsonyt és eredményekben bővelkedő boldog újévet kíván a Miskolci Lengyel Önkormányzat!

Fekete Dénes

MIKOŁAJ ODWIEDZIŁ CHÓR ŚW. KINGI

Wbrew ogólnym przekonaniom, że św. Mikołaj odwiedza najmłodszych i przynosi prezenty tylko dzieciom, okazuje się, że nie tylko. Tym razem chyba szedł za słuchem anielskich głosów wychwalających Boga i Zwiastowanie NMP, bo zawitał do Domu Polskiego podczas próby Chóru św. Kingi i to wraz z pomocnikami, jak widać na załączonym obrazku. O stosowne dla dorosłych prezenty zatroszczył się SNP z Ujpesztu. Dziękujemy, św. Mikołaju, bawiliśmy się wspaniale!

A. Priszler, fot. M Sebestyén

POŁONIJNE SPOTKANIE OPLATKOWE W TATA

4 grudnia w Sali Bercsényiego w Urzędzie Rady Miasta Tata odbyło się ostatnie w tym roku kalendarzowym spotkanie polonijne, w którym uczestniczyli członkowie miejscowego Oddziału Polskiego Stowarzyszenia Kulturalnego im. J. Bema, Polacy i ich węgierscy przyjaciele. Ta nadzwyczaj sympatyczna uroczystość, którą rozpoczęło spotkanie pt. "Potomkowie opowiadają", podczas którego o swoich polskich przodkach mówił Bronisław Oleś, a na akordeonie towarzyszył mu Stanisław Broś - miała świąteczny charakter, wszak dzielono się opłatkami, składano życzenia i kosztowano tradycyjskich polskich potraw. Tatańską uroczystość swą obecnością zaszczylił burmistrz miasta József Michl, a z Budapesztu przyjechała rzecznik narodowości polskiej w Zgromadzeniu Narodowym Węgier dr Halina Csúcs Lászlóné. Prezesem i założycielem tatańskiego Oddziału "Bema" od lat jest Maria Broś, która przy współudziale przedstawiciela młodszej generacji polonijnej, Janka Murányiego spotkanie zainicjowała, podobnie jak partnerskie kontakty miasta Tata i polskiego Pińczowa, którego delegacja właśnie 4 grudnia gościła w Tata.

(inf. red. fot. KB)

„Első Karácsonyunk Magyarországon” című kiállítás megnyitója Sárváron

A Sárvári Magyar-Lengyel Baráti Egyesület 2015. december 18-án, pénteken rendezte az „Első Karácsonyunk Magyarországon” című kiállítás megnyitóját az egyesület székhelyén. Az Országos Lengyel Múzeum anyagával kiegészített igen gazdag helyi gyűjtemény a Magyarországra érkezett lengyel menekültek első karácsonyát és a II. világháború idejének lengyel eseményeit mutatta be.

Zarowny Ferenc a Sárvári Magyar-Lengyel Baráti Egyesület vezetője házigazdaként köszöntötte a megjelent köztisztviselőket, a meghívott vendégeket és az ünnepségen résztvevőket.

Kandora István, Sárvár Város polgármestere köszöntötte a megjelent vendégeket, majd Majtényi László, a Vas Megyei Közgyűlés Elnökének üdvözlő szavait tolmácsolták. A helyi lengyelség érdekes színpoltja Vas és Zala megyék közéletének. Mindkettőn hangsúlyozták a magyar-lengyel történelmi és kulturális kapcsolatokat jelentőségét.

Virág József, az Országos Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat Múzeuma és Levéltára képviselőjében nyitotta meg a várkiállítással bővült helyi gyűjtemény kiállítási tárlatát. Hangsúlyozta, hogy a vándorkiállítás mellett a helyben gyűjtött anyag nagy értéket képvisel a kiállítás keretében.

Buskó András, az Országos Lengyel Önkormányzat képviselője dr. Rónayné Slába Ewa elnökhelyettes üdvözlő szavait tolmácsolta, és hangsúlyozta, hogy nagyra értékelik Zarowny Ferenc áldozatos gyűjtőmunkáját. Modrzejewska Ewa Krystyna, a Kulturális, Ifjúsági és Sport Bizottság elnökeként a magyarországi lengyelek szemszögéből értékelte, hogy milyen nagy jelentőséggel bír a helyi lengyel hagyományok, kultúra és identitástudat ápolása itt, Zala és Vas megyék területén is.

Zarowny Ferenc ezt követően felolvasta dr. Csúcs Lászlóné, a magyarországi lengyel szószóló ünnepi köszöntő levelét. Vikár Tibor a Zala megyei testvéregyesület nevében hangsúlyozta a helyi kultúra ápolásának jelentőségét.

Ezt követően a sárvári „kis” Regös Együttes lengyel és magyar dalokkal, karácsonyi énekekkel emelte a hangulatot.

inf. BA.

Törzsutas találkozó a Nyugatiban

A "Vasutazz Velünk!" csapata 2016. év utazási programbemutatóját december 10-én tartotta a Budapest-Nyugati pu. Királyi várótermében.

A MÁV Nostalgia Kft. képviselőjében Komáromy Attila, a Magyar Vasúttörténeti Park képviselőjében Magyar Anikó, Mór város képviselőjében Arany Tamás magyar nemzeti labdarúgó-játékvezető, Ferencváros TC képviselőjében Takács Tibor volt

labdarúgó ismertette a jövő évi programokat. A műsorban közreműködött Vince Lilla énekesnő, a móri borokat és az Albert fröccsöt Sárközi Laura, a móri borkirálynő kínálta.

Az Országos Lengyel Önkormányzat nevében Buskó András, a Kulturális, Ifjúsági és Sportbizottság tagja köszöntötte a megjelent vendégeket.

2016-ban háromnapos vonatos kirándulás indul Zakopanéba április 15-17. között.

inf. BA:

NEMZETISÉGI ADVENTI EST BÉKÁSMEGYEREN

Óbuda-Békásmegyer Német, Szlovák és Lengyel Nemzetiségi Önkormányzata közös adventi estét tartott a Békásmegyeri Közösségi Házban december 17-én délután ötkor.

A nagyterem zsúfolásig megtelt, amikor Kelemen Viktória, Óbuda-Békásmegyer alpolgármestere ünnepélyesen köszöntötte a megjelenteket, majd a három nemzetiségi önkormányzat elnöke – Neubrandt Istvánné német, Wesolowski Korinna lengyel és Krizsán Ferenc szlovák nemzetiségi elnök közösen gyújtották meg a színpad szélén elhelyezett adventi

koszorún a gyertyákat. Az eseményen részt vett dr Várnai Dorota, a Fővárosi Lengyel Önkormányzat elnöke, és Andrzej Kalinowski konzul.

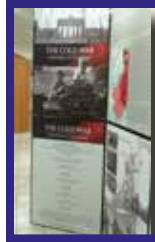
A nemzetiségi adventi esten fellépett a házigazda Braunhaxler Dalkör, a Soroksági Férfikar, a Krottendorf Énekkar, a Pilisszántói Hagyományörző Szlovák Pávákör és a Szent Kinga lengyel kórus, Rostetter Szilveszter vezényletével.

Német dalokkal léptek fel az Óbudai Mesevilág Óvoda német csoportos óvodásai, az Első Óbudai Német Nyelvoktató Nemzetiségi Általános Iskola és a Medgyessy Ferenc Német Nemzetiségi Általános Iskola tanulói pedig karácsonyi pásztorjátékot adtak elő.

A műsor befejeztével sor került a sütemények és innivalók kiosztására a nagyteremben, ahol a közönség és a fellépők közös asztaloknál foglaltak helyet.

Ijjas Anna, fot. B. Pál

HIDEGHÁBORÚ - EGY MEGOSZTOTT VILÁG RÖVID TÖRTÉNETE

The cold war – A short history of a world divided. Hidegháború – Egy megosztott világ rövid története. Ezzel a címmel nyílt kiállítás az ELTE BTK Gólyavár épületében december 2-án. A rendezvényt a lengyel Institute of National Remembrance (Instytut Pamięci Narodowej – Lengyel Nemzeti Emlékezet Intézete - IPN), a Nemzeti Emlékezet Bizottsága és az Eötvös

Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kara szervezte. A kiállítást az IPN készítette.

A megnyitón jelen volt Roman Kowalski, Lengyelország rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, Karol Biernacki, szegedi tiszteletbeli konzul és még számos érdeklődő.

A megnyitón köszöntőt mondott Kisfaludi András, az ELTE rektor-helyettese. Megköszönte a lengyel Nemzeti Emlékezet Intézetének a kiállítást és hangsúlyozta, milyen fontos ez az ifjúság számára.

Lukasz Kamiński, a lengyel Nemzeti Emlékezet Intézetének elnöke köszönetet mondott a NEB-nek az együttműködésért, valamint az ELTE rektorának és vezetésének, hogy lehetőséget és helyszínt biztosítottak a kiállításnak. Az egyetem erre a legjobb helyszín, hiszen a közös értékek helye és azért van, hogy az igazságot megismerjük. Ez a kiállítás azokról az emberekről szól, akik ezeket az értékeket védtek. Ez minden nemzet közös tapasztalata, akik a hidegháború idején a vasfüggöny túloldalán találták magukat – fogalmazott Lukasz Kamiński.

Máthé Áron, a Nemzeti Emlékezet Bizottságának elnökhelyettese arról beszélt, hogy a hidegháború éveiben a kommunista blokk a szabad világ ellen viselt háborút, majd a szabad világ Reagan elnök, Kohl kancellár, Margaret Thatcher és nem utolsósorban II. János Pál pápa segítségével vereséget mért a kommunista blokkra. Köszönetet nyilvánított az IPN és a NEB munkájáért is. Ezek után a kiállítás rendezői megkoszorúzták az épület falán lévő Korompay Emánuel-emléktáblát, majd az ELTE épületében fogadásra került sor.

Ijjas Anna

FONTOS

**Az Országos Lengyel Önkormányzat
Hivatala nyitvatartási ideje módosult.**

Az új időpontok:

H-Cs: 8.30-tól 16.30-ig

P: 8.30-tól 14.00 -ig

IX Wojewódzki Dzień Mniejszości Narodowościowych w komitacie Veszprém

Dnia 18 grudnia 2015 roku w miejscowości Jásd w komitacie Veszprém odbył się IX

Wojewódzki Dzień Mniejszości Narodowościowych, którego organizatorem była liczna w tej okolicy narodowość słowacka. Swoją kulturalny program zaprezentowała niemiecka, ukraińska, ormiańska, polska i słowacka mniejszość narodowościowa oraz Romowie. Ponieważ w komitacie Veszprém jesteśmy jedynym samorządem narodowości polskiej i nasz "potencjał sceniczny" wyczerpał się w poprzednich latach (tzn. artyści - amatorzy polskiego pochodzenia z naszej okolicy już prezentowali się na poprzednich uroczystościach), zaprosiliśmy Chór św. Kingi z Budapesztu, którego dyrygentem jest mieszkaniec naszego miasta, Sylwester Rostetter. Wszystkim

bardzo się podobały pięknie wyśpiewane polskie kolędy i pastoralki. Jest zwyczajem, że corocznie mniejszości narodowościowe wybierają osobę zasłużoną dla kultury i działalności i tym dniu ta wybrana osoba odbiera dyplom uznaniowy "za działalność na rzecz narodowości". W tym roku naszą kandydatką została mieszkanka Veszprém, pani Elżbieta Modzelewska - Badacsonyiné.

Pani Elżbieta od 1961 roku mieszka na Węgrzech. Jej zasługi w rozpowszechnianiu polskiej kultury i popularyzacji polskich zwyczajów w lokalnym środowisku są ogromne. Politechnika w Veszprém, Teatr im. Petőfi oraz lokalne ośrodki turystyczne i kulturalne korzystały z jej usług, a ona przybliżała im polskość, uczyła języka ojczystego, tłumaczyła. W 2006 roku na małej scenie teatru w Veszprém została wystawiona sztuka na podstawie twórczości Jana Pawła II, której reżyserem była pani Modzelewska (przedstawienie to było wystawione również w Budapeszcie). Często pomagała samorządowi polskiemu w Veszprém przy organizacji programów kulturalnych, a nawet w oparciu o jej przepisy kulinarne był urządzony wieczór z polską gastronomią. Pani Elżbieta odebrała dyplom uznania od przewodniczącego veszprémskiego sejmiku wojewódzkiego, pana Imre Polágrdy (na zdj).

Po części oficjalnej i kulturalnej serwowana była kolacja na "słowacką nutę", którą przygotowywały mieszkające w Jásd gospodynie słowackiego pochodzenia.

H. Kövesdi, fpt. P. D. Szabó

Karácsonyi daltanulás a XII. kerületben

2015 decemberében első ízben került sor lengyel karácsonyi rendezvény szervezésére a XII. kerületi Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat székhelyén. A rendezvény célja volt bevonni a lengyel és magyar családokat a közös ünneplésbe, feleleveníteni a lengyel hagyományokat: lengyel karácsonyi dalokat tanítani a megjelenteknek, lengyel karácsonyi ételekkel megidézni a lengyel karácsonyi hangulatát. A hagyomány részeként sor került az elmaradhatatlan karácsonyi osztástásra, melyet a résztvevők jókívánságaik kíséretében adtak át egymásnak.

Nyitrai Zoltán elnök köszöntőjét követően Piotr Pietka és Janiec-Nyitrai Agnieszka képviselők is köszöntötték a jelenlévőket. Ez után Pietka Veronika gitáros énekletével kezdődött az „énekóra”. Az énekórára speciálisan erre az alkalomra összeállított lengyel nyelvű karácsonyi énekeskönyv került kiadásra. Az énekeskönyvet Janiec-Nyitrai Agnieszka képviselő készítette el és adta át a résztvevőknek. A rendezők kifejezetten családi rendezvényként hirdették meg a programot, hogy a legkisebbektől a legtapasztaltabbakig minél többen jól érezzék magukat. A kicsik szórakoztatásáról erre

az alkalomra készített kifestők és kézműves játékok (koszorú készítés) gondoskodtak, a nagyobbak számára zenei vetélkedő került megszervezésre, mely során a jelenlévőknek néhány akkord lejátszását követően kellett kitalálni, hogy milyen zeneszámról van szó. A sikeres megfejtést édes ajándék követte, majd sor került a teljes zeneszám elénklésére. Ahol zene van, természetesen a tánc sem maradhat el, a kicsik Pietka Veronika édesanyja koordinálásával karácsonyi táncot jártak.

A hagyomány részeként jelen volt az egyedülálló, csak Krakkóban gyártott, egyedi betlehemi jászoly, melyet a Gellért-hegyi Sziklakápolnából kölcsönözött ki az Önkormányzat.

A rendezvényt megtisztelte jelenlétével az Országos Lengyel Önkormányzat elnöke, Dr. Rónay Słaba Ewa, aki tarva magát a rendezvény családi jellegéhez az édesanyját és az unokáját is magával hozta az éneklő közösséget erősíteni. Bízunk benne, hogy a 2016-os évet is daloló, boldog családok társágában töltheti az Önkormányzat!

inf. XII ker.

Rodzinne kolędowanie w XII dzielnicy Budapesztu

11 grudnia o godzinie 18.00 w siedzibie SNP XII dzielnicy Budapesztu (Böszörményi út 23-25) po zebraniu sprawozdawczym, na którym przewodniczący SNP XII dz. Zoltán Nyitrai zapoznał przybyłych z działalnością samorządu w roku 2015, rozpoczęło się „Polsko-węgierskie rodzinne kolędowanie”. Licznie przybyli na nie mieszkańcy XII dzielnicy wraz ze swoimi dziećmi i wnukami, a także węgierscy przyjaciele Polaków. Przybyła również przewodnicząca OSP Ewa Rónay z rodziną, a także była kierownik Urzędu OSP Erzsébet Podluszany. Byli także członkowie Legionu Wysokiego. Gości przywitał przewodniczący Zoltán Nyitrai wraz z radnym Piotrem Piętką, który przybliżył przybyłym polskie tradycje bożonarodzeniowe, zaprezentował prawdziwą szopkę krakowską oraz zaprosił na wspólne kolędowanie. Warsztaty prowadziła Veronika Piętka śpiewając i akompaniując na gitarze. Goście otrzymali specjalnie na tę okazję przygotowane śpiewniki. Dzieci mogły rysować, tańczyć i brać udział w różnych zabawach ruchowych w rytm żywych i skocznych polskich kolęd. Dla dzieci został również przygotowany konkurs, w którym po kilku nutach miały odgadywać polskie kolędy. Radości było co niemiara, do konkursu włączyli się również węgierscy przyjaciele Polaków. Na przybyłych czekał prawdziwy polski barszcz czerwony, pyszne pierogi, które przygotowała specjalnie na tę okazję Maryla Filó oraz grzane wino. Były polskie domowe pierniki, owoce i słodczyce dla dzieci oraz, co najważniejsze, domowa atmosfera.

(red. fot. J. Nagy. AJN)

Marszałek Sejmu RP w Budapeszcie

W czasie jednodniowej roboczej wizyty w Budapeszcie 18 grudnia marszałek Sejmu Marek Kuchciński wręczył Krzyż Komandorski Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej wiceprzewodniczącemu węgierskiego Zgromadzenia Narodowego Jánosowi Latorcaiowi. Jak zaznaczył Marek Kuchciński, János Latorcai jako długoletni parlamentarzysta i wiceszef węgierskiego Zgromadzenia Narodowego docenia możliwości, jakie dla rozwoju więzi łączących Polskę i Węgry daje współpraca parlamentarna. Marszałek Sejmu nawiązał m.in. do wypowiedzi przewodniczącego Latorcaia na uroczystości otwarcia wystawy pt. „Rozdziały z tysiącletniej wspólnej historii Polski i Węgier” w Sejmie w 2012 r., gdy podkreślał on polsko-węgierską wspólnotę wartości, dziejów i losów.

Marszałek Kuchciński zauważył też, że János Latorcai pozostaje niezmiennie członkiem Węgiersko-Polskiej Grupy Przyjaźni. Powiedział również, że grupy bilateralne w parlamentach obu krajów angażują w swoje działania nie tylko parlamentarzystów, ale także samorządów i innych środowisk. Wśród przedsięwzięć, które zainicjował lub w których aktywnie uczestniczył wiceszef parlamentu Węgier, marszałek Sejmu wymienił m.in. obchody Roku Sławika i Antalla – postaci symbolizujących siłę więzi polsko-węgierskich oraz uroczystości w Przepiórowie ku czci żołnierzy węgierskich poległych w I wojnie światowej.

Marszałek Kuchciński spotkał się z przedstawicielami węgierskiej Polonii. Podziękował Polakom mieszkającym na Węgrzech za ich aktywność w kultywowaniu polskiej tradycji, pamięci historycznej i języka oraz aktywny udział w życiu społecznym i politycznym drugiej Ojczyzny. Marek Kuchciński złożył również rodakom życzenia świąteczne. Spotkanie z liderami Polonii zarówno przedstawicieli jej władz jak i osobami młodymi, którzy m.in. mówili o swoim działaniu, planach i programach, a także mediach polonijnych i pokreślali wagę udziału Polonii w nawiązywaniu regionalnej i partnerskiej współpracy Polska i Węgier – zakończyło wizytę marszałka Sejmu Marka Kuchcińskiego na Węgrzech.

Marszałek Sejmu Marek Kuchciński złożył również wieniec pod Pomnikiem Męczenników Katynia.

(inf. np.Biuro Prasowe Kancelarii Sejmu, fot. B.Pál)

CO BĘDZIE?

- W dniu 2 lutego w Kościele Polskim w Budapeszcie obchodząc będziemy uroczystość Matki Boskiej Gromnicznej.
- W dniu 4 lutego SNP w IV dzielnicy Budapesztu o godz. 18.00 w siedzibie samorządu organizuje spotkanie z okazji Tłustego Czwartku połączone z konkursem na najciekawszą maskę karnawałową.
- W dniu 7 lutego SNP V dzielnicy wraz z PSK im. J.Bema o godz. 16.00 zaprasza do siedziby stowarzyszenia (Budapeszt V dzielnica ul. Nádor 34) na koncert fortepianowy w wykonaniu znakomitego węgierskiego pianisty Alexa Szilasiego.
- W dniu 10 lutego w Środę Popielcową w Kościele Polskim w Budapeszcie nabożeństwa z posypaniem głów popiołem odbędzie się o godz. 7.30 (w j. węgierskim) i o godz. 18.00 (w j. polskim).
- W dniu 11 lutego - wspomnienie Matki Bożej z Lourdes - Światowy Dzień Chorego – w Kościele Polskim w Budapeszcie o godz. 11.00 rozpocznie się msza święta z sakramentem namaszczenia chorych, a następnie w Domu Polskim w Budapeszcie odbędzie się okolicznościowe spotkanie, na które zaprasza Stowarzyszenie Katolików Polskich p.w. św. Wojciecha.
- W dniu 12 lutego o godz. 17.00 w Kościele Polskim w Budapeszcie rozpocznie się droga krzyżowa i msza święta.
- W dniu 12 lutego o godz. 18.00 (Budapeszt, X dzielnica ul. Állomás 10) odbędzie się pierwsze spotkanie młodzieży i dorosłych, którzy zgłoszą swój udział w powoływaniu do życia przez Szkołę Polską na Węgrzech kółku literacko-filmowym. W programie projekcja wielokrotnie nagradzanego polskiego filmu Borysa Lankosza pt. „Rewers”. Nie przegapcie okazji!
- W dniu 13 lutego w budapeszteńskim Kościele Polskim o godz. 17.00 rozpocznie się nabożeństwo fatimskie.
- W dniu 13 lutego Stołeczny Samorząd Polski organizuje wykład Gábora Zsille, poety i tłumacza literatury polskiej, laureata nagrody literackiej Józsefa Attili nt. „Przygody Bálinta Balassiego w Polsce”.
- W dniu 17 lutego o godz. 19.00 SNP III dzielnicy Budapesztu (Óbuda – Békásmegyer) zaprasza do Salonu Polskiego do Óbudai Társaskör (III ker. Kiskorona u. 7) na wspólny występ Tünde Trojan i Alexa Szilasiego pt. „HELENA M.M. Helena Modrzejewska-Modjeska”.
- W dniach 20 i 21 lutego w Szkole Polskiej na Węgrzech odbędzie się kurs metodyczny dla nauczycieli.
- W dniu 21 lutego o godz. 11.30 w Domu Polskim w Budapeszcie odbędzie się wernisaż „Polacy na Kőbánya” organizowany przez Stowarzyszenie Katolików Polskich p.w. św. Wojciecha.
- W dniu 21 lutego SNP IV dzielnicy Budapesztu o godz. 15.00 zaprasza do siedziby samorządu na mszę świętą w j. polskim w intencji małżeństw polonijnych.
- W dniu 21 lutego w Szentendre tamtejszy Samorząd Polski zaprasza na godz. 16.00 do kaplicy o. dominikanów (ul. Mathiasz 2) na mszę świętą w j. polskim.
- W dniu 27 lutego o godz. 17.00 w Budapeszcie przy ul. Nádor 34, Polskie Stowarzyszenie Kulturalne im. J. Bema i tamtejszy Oddział POKO zapraszają na koncert polskiego piosenkarza i aktora Artura Gotza, który wystąpi z recitalem „Mężczyzna prawie idealny”.
- W dniach 27 i 28 lutego Szkoła Polska na Węgrzech organizuje wyjazd zdobywców nagrody za najładniejszą szopkę do Krakowa na wystawę szopek krakowskich.

(b.)

MI LESZ?

- Február 2-án a budapesti Lengyel Templomban Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepét fogjuk megülni.
- Február 4-én a Budapest IV. kerületi LNÖ székházában 18 órai kezdettel jelmezversenyyel egybekötött farsangi rendezvényt tartanak az ún. „törkös csütörtök” alkalmából.
- Február 7-én az V. kerületi LNÖ és a Bem J. LKE szeretettel vár mindenkit az Egyesület székházában (Budapest, V. kerület, Nádor u. 34.) a kitűnő magyar zongorista, Szilasi Alex zongorakoncertjére.
- Február 10-én, hamvazószerdán két alkalommal lesz szertartás a budapesti Lengyel Templomban, 7.30-kor (magyarul) és 18 órakor (lengyel nyelven).
- Február 11-én (a lourdes-i Szűz Mária jelenés emléknapiján és a betegek világnapiján) a budapesti Lengyel Templomban 11 órai kezdettel szentmise lesz, melynek keretében résztülni lehet a betegek szentségében, ezt követően pedig a budapesti Lengyel Házban a Lengyel Katolikusok Szent Adalbert Egyesülete ehhez kapcsolódó találkozót fog tartani.
- Február 12-én a budapesti Lengyel Templomban 17 órakor keresztút járással egybekötött szentmise lesz.
- Február 12-én 18 órakor fiatalok és felnőttek találkozája lesz Budapesten, a X. kerületi Állomás utca 10-ben azok számára, akik jelentkeztek a Lengyel Iskola által életre hívott irodalmi és filmklubba. A programban Borys Lankosz több díjat elnyert „Rewers” című filmjének vetítése szerepel.
- Február 13-án a budapesti Lengyel Templomban 17 órai kezdettel fatimai ájtatosság lesz.
- Február 13-án a Fővárosi Lengyel Önkormányzat szervezésében Zsille Gábor költő, a lengyel irodalom tolmácsolója, József Attila díjas költő tart előadást „Balassi Bálint kalandjai Lengyelországban” címmel.
- Február 17-én a III. kerületi LNÖ szeretettel vár mindenkit az Óbudai Társaskörben (III. ker. Kiskorona u. 7.) 19 órakor kezdődő Lengyel Szalonra, amelyen közösen lép fel Trojan Tünde és Szilasi Alex, a „Helena M.M. Helena Modrzejewska-Modjeska” című előadásukkal.
- Február 20-án és 21-én tanárok részére tartanak módszertani képzést a Lengyel Nemzetiségi Nyelvvoktató Iskolában.
- Február 21-én a budapesti Lengyel Házban 11.30-kor kezdődik – a Lengyel Katolikusok Szent Adalbert Egyesülete által szervezett – „Lengyelek Kőbányán” című történelmi kiállítás megnyitója.
- Február 21-én szeretettel vár mindenkit a székházába a IV. kerületi LNÖ az ott 15 órakor kezdődő szentmisére, amelyet a miseszándék szerint a polóniai házasságokért fognak felajánlani.
- Február 21-én Szentendrén 16 órakor lengyel nyelvű szentmise lesz a domonkos kápolnában (Mathiasz u. 2.), melyre a helyi Lengyel Önkormányzat szeretettel vár minden érdeklődőt.
- Február 27-én 17 órára szeretettel vár minden érdeklődőt a Bem J. LKE és az LKK helyi részlege Budapesten, a Nádor u. 34-ben Artur Gotz lengyel énekes és színművész koncertjére, aki a „Majdnem tökéletes férfi” című műsorszámával fog fellépni.
- Február 27-28-án a Lengyel Nemzetiségi Nyelvvoktató Iskola utazást szervez Krakókba a krakkói betlehemes („sopka”) kiállításra a „legszebb sopka” díjat elnyerő csapat számára.

(b.)

Uwaga: Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za zmiany dokonywane w w/w programach.

CZYM SKORUPKA...

"Czym skorupka za młodu nasiąknie, tym na starość trąci..." Chcielibyśmy zainaugurować nowy rok 2016 nową rubryką poświęconą absolwentom Szkoły Polskiej na Węgrzech. Nierzadko są to bardzo ciekawi ludzie, którzy osiągnęli sukcesy na różnych polach i mogą się pochwalić wieloma osiągnięciami. W tym numerze przedstawiamy Fülöpa Priszlera, od wielu lat mieszkającego w Polsce, który jest doskonałym przykładem na to, że opanowanie dwóch języków na poziomie języka ojczystego jest możliwe. Fülöp podkreśla, jak ważną rolę w zaznajamianiu z polskością miała jego mama, Asia Priszler, ale także Szkoła Polska, która pozwoliła mu poznać wiele dzieci z dwujęzycznych rodzin oraz ćwiczyć pisanie i czytanie po polsku.

Wszystkich absolwentów Szkoły Polskiej, którzy chcieliby opowiedzieć o swoich doświadczeniach szkolnych i trochę wspominać, prosimy o kontakt na adres mailowy: polweg@polonia.hu

„Pamiętam powiewający sztandar” – rozmowa z absolwentem Szkoły Polskiej Fülöpem Priszlerem

W jakich latach uczył się Pan w Szkole Polskiej na Węgrzech? Jak Pan wspomina tamten okres?

Byłem uczniem w Szkole Polskiej w Budapeszcie w latach 1992 – 1999. Ten okres bardzo miło wspominam, chociaż do węgierskiej szkoły chodziłem o trzy klasy wyżej. Na samym początku jeszcze nie umiałem czytać i pisać po polsku, przy wsparciu mamy szybko opanowałem te umiejętności, a dzięki Szkole Polskiej mogłem ćwiczyć pisanie i czytanie.

Czy mógłby Pan w kilku słowach podsumować, co dała Panu Szkoła Polska? Co było najważniejsze?

Szkoła Polska dała mi przede wszystkim to, że mogłem lepiej opanować język polski. Nauczyłem się historii Polski, gramatyki języka polskiego i poznałem bardzo piękną literaturę polską. Najważniejsze dla mnie było to, by nauczyć się tego języka na tyle, abym mógł go wykorzystać w przyszłości.

Czy pamięta Pan jakieś wyjątkowe zdarzenia, coś, co zapadło Panu w pamięć z tego okresu?

Bardzo lubiłem spotkać się z koleżankami i z kolegami z klasy. Było to dla mnie ważne, bo byli tak samo jak ja dwujęzyczni. Ogromnie istotne jest to w procesie kształtowania tożsamości – człowiek nie czuje się inny, wyobcowany. Do dziś pamiętam też każde zakończenie roku – powiewający na wietrze sztandar i Mazurek Dąbrowskiego.

Czy utrzymuje Pan kontakt z kolegami i koleżankami ze szkoły? A może z nauczycielami?

Tak, utrzymuje kontakty, które nawiązałem w szkole. Nawet tak się złożyło, że jedna z moich koleżanek później studiowała na tej samej

uczelni, co ja – na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach (filia w Cieszynie).

Jaki wpływ miała Szkoła Polska na Pana dalsze życie?

Ogromny. Dzięki nauce w Polskiej Szkole miałem możliwość poznać Polskę, co wiązało się z wyborem kierunków studiów na polskiej uczelni. Poza tym po studiach rozpocząłem pracę w Polsce i mieszkam tu do dziś – już 15 lat. Co więcej, tutaj mam już swoją rodzinę – prześliczną żonę Polkę i syna.

Których nauczycieli pamięta Pan szczególnie i dlaczego? Jakimi były Pana ulubione przedmioty?

Oczywiście, że historia, jak mógłbym powiedzieć inaczej :) Moja mama uczyła w Szkole Polskiej i też uczyła mnie i brata historii nie tylko w Szkole :)

Pracuje Pan jako pośrednik handlowy – dlaczego właśnie taki zawód Pan wybrał?

Przez wiele lat pracowałem z klientami na rynku węgierskim jako sprzedawca produktu lub usług. Zawód ten wybrałem nie tylko ze względu na moją smykałkę do sprzedaży, ale również ze względu na podtrzymywanie języka węgierskiego w moim codziennym życiu. Obecnie pracuję z polskim klientem, co już niedługo się zmieni, ponieważ Węgry wciąż są w moim sercu, mimo że mieszkam w Polsce od lat.

Jakie są Pana dzisiejsze związki z Polską lub z Polonią na Węgrzech?

Jak wspominałem wcześniej w Polsce mieszkam od wielu lat, natomiast mam stały kontakt z Węgrami i z Polonią głównie przez rodziców. Jestem administratorem strony ulko.hu – jest to strona Polonii z Újpesztu. Często przyjmuję także grupy polonijne z Węgier, które przyjechały do Polski i pomagam im.

Czy uważa Pan, że szkoły polonijne działające w różnych krajach Europy są potrzebne? Dlaczego?

Są bardzo potrzebne. Dla osób takich jak ja, tj. wywodzących się z małżeństw mieszanych, Szkoły Polskie są niezbędnym elementem poznania i kultywowania polskości – to tak jakby Polska była państwem w państwie – uczniowie mają możliwość nauki języka polskiego w kraju, w którym żyją.

Dziękujemy za rozmowę i życzymy powodzenia w rozwijaniu kontaktów polsko-węgierskich.

(red.)

Nasza szkolna Wigilia

19 grudnia odbyły się ostatnie zajęcia w Szkole Polskiej (oddział budapeszteński). Było pracowicie i uroczyscie. Już od wczesnego rana młodszy uczniowie, a także ochotnicy z klas starszych przygotowywali pod fachowym okiem Olgi Bloch ozdoby choinkowe. Musieli z nimi zdążyć do 11.30, kiedy to zebrali się wszyscy rodzice i uczniowie, by uczestniczyć w lekcji kulturoznawstwa. Polegała ona na tym, że uczniowie poznawali wigilijne tradycje i sami mieli niektóre wcielać w życie. Zarówno nauczycielki, jak i uczniowie popisali się dużą wiedzą w tej dziedzinie. Następnie wspólnie udekorowany został wigilijny stół. Wtedy p. Dyrektor Anna Lang złożyła życzenia całej szkolnej społeczności i przekazała głos księdzu Krzysztofowi Grzelakowi, który uświetnił swoją obecnością naszą Wigilię. Ksiądz przekazał nam wigilijne przesłanie oraz przyniósł opłatek, o których pięknie opowiedział, sam też zaintonował pierwszą kolędę. Przy stole świątecznie udekorowanym i suto zastawionym wigilijnymi potrawami składaliśmy sobie życzenia, łamiąc się opłatkiem, a potem śpiewaliśmy kolędy przy akompaniamencie pianina oraz próbowaliśmy smakolejków, wykonanych przez rodziców i nauczycielki. I w takiej oto serdecznej i uroczystej atmosferze przygotowaliśmy się duchowo do Świąt Bożego Narodzenia oraz pożegnaliśmy bardzo dobry dla naszej szkoły rok 2015.

B. V.

Egzaminy ECL

W dniach 4-5 grudnia 2015 r. w Szkole Polskiej na Węgrzech odbyły się egzaminy językowe ECL. Tym razem zdających egzamin było wyjątkowo dużo, bo aż 13 osób, wśród nich 5 uczniów naszej szkoły.

Gratulujemy wszystkim, którzy pomyślnie zdali egzamin. Osobom, którym nie powiodło się tym razem, życzymy wytrwałości w nauce i powodzenia przy następnym podejściu.

AL.

JEDZIEMY NA KONKURS SZOPEK KRAKOWSKICH

Autorem pierwszej na świecie szopki i zwyczaju upamiętniania chwili narodzenia Jezusa jest święty Franciszek z Asyżu. Około osiemset lat temu, we włoskiej miejscowości Greccio święty Franciszek, w naturalnej wielkości stajence, ustawił żłóbek obok żywych zwierząt. Pomysł stawiania szopek tak bardzo się spodobał, że zaczęto je budować w kościołach całej Europy. Początkowo były to zazwyczaj proste konstrukcje w postaci stajenek ze słomianym dachem. Z upływem czasu stały się coraz bardziej wymyślne, bogatsze, przybierające różne formy. Zaczęto tworzyć szopki, które kształtem przypominały domy, znane budowle, a nawet kościoły. Szopka betlejemka zazwyczaj kojarzy się nam ze skromną stajenką, żłóbkiem i postaciami, które witają Dzieciątko. Szopki krakowskie zdecydowanie odbiegają od tych stereotypów. Patrząc na nie można powiedzieć, że w tych szopkach Jezus rodzi się właściwie nie w Betlejem, ale w miniaturowym, bajecznie kolorowym Krakowie. Tradycja tworzenia słynnych szopek jest kultywowana w Krakowie już od ponad stu lat. Elementy szopek są odwzorowaniem znanych zabytków, kamienic i kościołów tego miasta jak np.: kościół Mariacki, Barbakan, Wawel, Sukiennice. Bogactwo zabytków architektury Krakowa zawsze dostarczało i nadal jest źródłem inspiracji dla wszystkich twórców szopek.

W tym roku dnia 3 grudnia po raz 73. odbył się konkurs szopek krakowskich, w którym wzięli udział również uczniowie Szkoły Polskiej na Węgrzech. Pomysł zorganizowania wyjazdu i wzięcia udziału w konkursie spotkał się z dużym zainteresowaniem wśród szkolnej społeczności. Na wycieczkę zgłosiły się aż 92 osoby, z których ponad połowa to uczniowie naszej szkoły. Przygotowania do konkursu rozpoczęły się już dużo wcześniej. W przerwie jesiennej, uczniowie pod kierunkiem pani Olgi Bloch rozpoczęli budowę szopki krakowskiej. Wymagało to od wszyst-

kich dużego nakładu pracy, dobrych pomysłów i wyjątkowej precyzji w wykonaniu drobnych elementów. Wiele godzin spędzonych na wycinaniu i sklepaniu poszczególnych części przyniosło naprawdę imponujący efekt. Oprócz misternie wykonanych ruchomych elementów, błyszczących wieżyczek i kolorowych kolumnienek, zawierała ona też akcenty polskie i węgierskie. Szopka została zgłoszona w kategorii szopek średnich (miała 80 cm wysokości) i ze względu na wykonawców do kategorii dziecięcej (od 12 do 14 lat). Oprócz szopki wykonanej przez uczniów w Budapeszcie, jeden z oddziałów Szkoły Polskiej w Pécs również przygotował bardzo oryginalną i piękną białą szopkę.

Sam konkurs tradycyjnie rozpoczyna się prezentacją szopek na Rynku Głównym pod pomnikiem Adama Mickiewicza, tak, aby mieszkańcy Krakowa i turyści mogli je dokładnie obejrzeć i sfotografować. W południe przy dźwiękach hejnału wyrusza korowód z szopkami przez rynek aż do głównej sceny, gdzie następuje przedstawienie autorów i ich dzieł. Stamtąd wszystkie szopki zanoszone są do Muzeum Historycznego Miasta Krakowa, gdzie można je podziwiać aż do końca lutego. Szopka naszej szkoły otrzymała wyróżnienie, a co za tym idzie, również nagrodę

pieniężną. Wszyscy uczniowie - twórcy otrzymali pamiątkowe dyplomy oraz upominki.

Po zakończeniu konkursu mieliśmy jeszcze trochę czasu na zwiedzanie Krakowa. Pierwsze kroki skierowaliśmy więc na Wawel, gdzie mogliśmy podziwiać dostojne mury katedry i Zamku Królewskiego, następnie pięknie oświetloną Wisłę, no i oczywiście symbol Krakowa, czyli smoka wawelskiego. Kto nie był zmęczony po całym dniu pełnym wrażeń, mógł jeszcze pospacerować nastrojowymi uliczkami Krakowa i rozkoszować się atmosferą powoli zbliżających się świąt. Następnego dnia tzn. 4 grudnia z żalem opuszczaliśmy gościnne progi Domu Studenckiego „Żaczek” i urokliwy Kraków, by odwiedzić Wadowice i Dom Papieża. Ale do Krakowa na pewno jeszcze wrócimy, bo przecież konkurs szopek krakowskich odbywa się tam co roku.

Liliana Zającné

Wizyta niezwykle gości w Polskim Kościele

Zdzisław Malczyk podziwia dzieła ojca

To była dla przybyłych na polską mszę św. pod koniec października ub. roku do naszego kościoła p.w. Matki Bożej Wspomożycielki w Budapeszcie prawdziwa niespodzianka. Wzięli w niej bowiem udział niezwykle goście z zagranicy: pan Zdzisław Malczyk z małżonką ze Stanów Zjednoczonych w towarzystwie gości z Polski z księdzem Maciejem Józefowiczem na czele. A Zdzisław Malczyk to nie kto inny, jak syn Karola Malczyka - nieżyjącego już artysty malarza, który zasłużył się pięknymi polichromiami w Polskim Kościele. Na suficie na kształcie krzyża namalowany jest Orzeł Polski bez korony, stworzony z adorujących aniołów. Na górnej ścianie przed prezbiterium znajduje się postać Matki Boskiej Częstochowskiej i herby Polski i Węgier oraz napisy: „Pod Twoją obronę uciekamy się” i „Oltalmad alá futunk”. Na suficie nad prezbiterium św. Trójca z młodziutkim Synem Bożym, któremu koronę cierniową ofiarowuje anioł. Ponadto wszędzie, gdzie tylko możliwe, znajdują się namalowane postacie aniołów, dla których modelkami były przychodzące do kościoła polskie dziewczęta z Kóbánya. Były to lata 1947 - 1948. Proboszczem Polskiego Kościoła był wówczas ks. Erazm Malczyk, salezjanin, starszy brat Karola. 17 września 1939 r. obaj bracia oraz żona Karola, Miladą przybyli w grupie uchodźców na Węgry i przebywali tu do 1949 r., kiedy to niespodziewanie wyjechali, ale już z małym prawie półtorarocznym synkiem, Zdzisławem, do Kanady, a następnie do Stanów Zjednoczonych, gdzie Karol zmarł w 1965 r. w Detroit, pozostawiając za sobą niemały dorobek artystyczny za oceanem. Pracując techniką tempery jajowej pomalował kilkanaście kościołów. Robił witraże, dekoracje sceniczne i portrety, skopiował dzieła Kossaka, Munkácsygo itd.

Nie udało się niestety dłużej porozmawiać z niecodziennymi gośćmi. Po Mszy św., która była dla nich wielkim przeżyciem, czymś w rodzaju misterium, bowiem jak to krótko skwitował Zdzisław, tu odnalazł ducha ojca, matki i wujka, chcieli koniecznie zobaczyć dom, gdzie rodzina mieszkała i gdzie się Zdzisław urodził przy ul. Mádi, a stamtąd droga ich wiodła jeszcze do Mád, Kiskörös, Kiskunkalas i Kiskunmajsa, gdzie również mieszkali w czasie wojny, a więc przed urodzeniem się Zdzisława, a Karol i Milada malowali kościoły. Nie dziwiłoby się wzruszeniu Zdzisława, była to bowiem jego pierwsza wizyta na Węgrzech. Chciał zobaczyć jak najwięcej i jak najwięcej przeżyć. Obiecał co prawda, że jeszcze w drodze powrotnej do Polski zatrzyma się w Budapeszcie, aby się z nami spotkać, okazało się to jednak niemożliwe.

Największym znaną historię naszego kościoła i odkrywcą Karola Malczyka na Węgrzech jest też wątplenia ks. Maciej Józefowicz. Wspólnie z Grzegorzem Łubczykiem są autorami powstałego w 2008 r. znakomitego filmu dokumentalnego „Anioły Karola Malczyka” (pokaz filmu

i wystawa o Karolu Malczyku są planowane w Domu Polskim w tym roku). Po śmierci ks. Wincentego Danki, budowniczego Polskiego Kościoła, duszpasterstwo objął ks. Michał Oramus, a następnie ks. Erazm Malczyk, salezjanin, starszy brat Karola Malczyka. Po ich nagłym wyjeździe w 1949 r. następcą ks. Erazma został ks. Leon Miśnida, a pomagał mu w pracy ks. Károly Dragos. Później w Kościele Polskim w czasach szalejącego komunizmu tylko sporadycznie odbywały się Msze św. i nabożeństwa, na dodatek tylko w języku węgierskim. Dopiero po objęciu tutaj duszpasterstwa przez o. Pála Leszkowszkygo, Węgra pochodzenia polskiego, powrócił znów język polski. W 1989 r. po czterdziestu latach przybył do pracy pierwszy polski kapłan, ks. Maciej Józefowicz.

„- To, co tutaj zastałem, było straszne – wspomina ks. Maciej - Moja mama, która przybyła ze mną, dosłownie przerażała się. Mielismy ochotę wziąć nogi za pas i uciekać. Ale się zawzięłem. Razem z polskimi robotnikami, których na Węgrzech wówczas pracowało przeszło 10 tysięcy, zaczęliśmy porządkować kościół, odgruzowywać archiwalia, znajdujące się na strychu. I tam przypadkowo znalazłem umowę ks. Erazma Malczyka z 1947 r. z Karolem Malczykiem na pomalowanie kościoła. W ten sposób wyjaśniła się tajemnica pięknych i jedynych w swoim rodzaju polichromii, które właśnie teraz mogli obejrzeć Zdzisław

Malczyk i towarzyszące mu osoby. W Słowniku Artystów Polskich znalazłem na temat Karola dosłownie trzy zdania. I chociaż po roku pracy w Polskim Kościele przekazałem placówkę księżom z Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej, to jednak temat dalej mnie intrygował, zwłaszcza, że zacząłem pisać pracę doktorską na temat ks. Danki, a historia ks. Danki i Kościoła Polskiego są ze sobą nierozdzielnie związane, mimo, że on nawet nie znał Karola. Później z p. Grzegorzem Łubczykiem, byłym polskim ambasadorem na Węgrzech, udało nam się zrobić film o malarstwie Karola Malczyka. Dysponowaliśmy sporą ilością materiałów na temat artysty i wreszcie doczekałem się tego, że mogłem poznać osobiście

syna Karola i Milady i przywieźć go tu na Węgry. Czyż mogło mnie spotkać większe szczęście? Trzeba było widzieć to wzruszenie, które towarzyszyło synowi artysty, gdy oglądał dzieła swojego ojca jeszcze w wczesnych okresach jego działalności najpierw w Polsce, a później na Węgrzech.”

Miejmy nadzieję, że była to pierwsza, ale nie ostatnia wizyta Zdzisława Malczyka w Polsce i na Węgrzech, która niestety zakończyła się dosyć pechowo. Ostatniego dnia przed wylotem do Detroit spacerując z żoną po Kazimierzu upadł pechowo łamiąc w kilku miejscach rękę. Może był to znak, że powinien jeszcze przyjechać do swych ojczyzn – pochodzenia i urodzenia, może tym razem jeszcze w towarzystwie swych dwóch córek i dziewięciorga wnuków, aby i im pokazać korzenie pracy ich niezwykle utalentowanego przodka.

KORN, fot. B. Pál

Ku pokrzepieniu serc

- A szívek erősítésére

2016 Henryk Sienkiewicz éve

Henryk Sienkiewiczet ünnepli Lengyelországban az évben. A lengyelek talán legismertebb írója száz évvel ezelőtt, 1916 november 15-én hunyt el. A kerek évforduló kapcsán a lengyel parlament tavaly decemberben hivatalosan is Henryk Sienkiewicz évének nyilvánította a 2016-os esztendőt.

Mi újat lehet Sienkiewiczről írni? Az irodalmi Nobel-díjjal kitüntetett Quo vadis, a Keresztlovagok, a Trilógia vagy a Sivatagon és vadonban szerzőjéről, akinek a könyveit

szinte mindenki a kezébe vette már, s le sem tudta tenni, míg ki nem olvasta őket. Művei már a saját korszakában is ismertté tették őt és elképesztő népszerűséget hoztak számára. Azóta is lengyelek és magyarok generációinak nyújtott felejthetetlen élményeket, s talán ez is az oka annak, hogy könyveikkel, amelyeket a klasszikusok között tartanak számon, újra meg újra visszatérünk.

Miben rejlett varázsa? Mi az, amivel megragadta az emberek képzeletét? Írásaiban olyan világokat teremtett, amelyek az olvasó számára elérhetetlenek voltak: az ókori Róma, a lovagkor vagy a török hódoltság kora. Mindez lenyűgöző háttérként szolgált a fordultatos cselekményekhez és a karakteres szereplőkhöz. Henryk Sienkiewicz minden kétséget kizáróan

remek mesélő, aki értő kézzel fonja a történet szálait, mind mélyebbre vezetve az olvasót a kalandok világába. Kiválóan értett hozzá, hogy szerethető, humoros, emberi vagy drámai hőseket faragjon, akikkel közel hozta nemcsak a történetet, hanem a lengyel történelmet is az olvasóhoz, ezért is lett könyvei népszerűek és elismertek külföldön is.

Lehet vitatkozni történelmi hűségéről vagy elfogultságról, a szereplők sematikus ábrázolásáról, a könyvek kétségtelen és sokat vitatott hibáiról. De vajon miért lett a lengyelek nagy írója? Miért emlegetik még mindig a nevét annyi idő után is a legnagyobbak között? Mert azt adta a lengyeleknek, amire szükségük volt, hosszú évszázadokon át. Kovács Endre Sienkiewiczről szóló könyvéből idézve: „Erősítője lett a szívek-

nek, segített a nemzetnek abban, hogy nehéz viszonyok között megőrizze az önmagába vetett hitét(...)Hősöket alkotott, akik tovább élnek a nemzet tudatában, jelképei az erőnek, az erkölcsi tisztaságnak, a nemes hazaszeretnek. Ebben állott társadalmi funkciója, ezért lopta be magát a lengyel szívekbe, ezzel érdekelte ki a nemzet nagy írójának nevét.,

Ezekhez a hősökhöz pedig bármikor vissza lehetett térni, történeteikből erőt meríteni. „A kelet-európai nemzetek írói a maguk művét a nemzetnek tett szolgálatként érzelmelték (...) Az irodalom nevelő hivatása mindig a szemük előtt lebegett. A történelemből lapjaiból kívántak erőt és hitet meríteni nemcsak maguk, hanem egész nemzetük számára.”

Sienkiewicz célja eposzaival nem volt más, mint „megmutatni a lengyel haza nagyságát, felcsillantani a régi dicsőséget, megleveníteni egy olyan történelmi időszakot, amikor a nemzet hivatása magaslatára lendült. Megmutatni a kishitű jelennek, hogyan győzött a jó, az igaz, a nemes a rossz fölött.” Ez pedig vitathatatlanul sikerült neki. Írásait azonban nemcsak a „vészterhes” időkben vesszük elő, hanem ha csupán egy könnyed, szórakoztató, de izgalmas

kalandra vágyunk – egy olyan kalandra, amely a viszontagságok ellenére is jól végződik.

Itt jön a képbe Sienkiewicz regényeinek másik sikere: műveiben nem firtat semmit, nem feszeget semmilyen nagy kérdést, egyszerűen meséli a történetet. Könyvei egyfajta felszín

gondtalanságot sugallnak: ne töprengjünk sokat, adjuk át magunkat a kalandoknak, merüljünk bele az élményekbe, és majd csak lesz valahogy.

Ez is oka annak, hogy művei máig élnek s a belőlük forgatott filmek remekül visszaadják azt, amit az ember egy Sienkiewicz-regény filmadaptációjától vár. E sorok írója valószínűleg a lengyel nyelv és kultúra közelébe se került volna, ha sok évvel ezelőtt nem ragadja magával a Tűzzel-vassal sodró erejű filmje, amely azóta is a legnagyobb kedvencek közé tartozik.

Egy szó, mint száz, 2016 Sienkiewicz éve lesz. Ez jó alkalom arra, hogy leporoljuk és elővegyük vaskos könyveit, még ha kötelező olvasmányként kerültek is a kezünkbe utoljára a gimnáziumi évek alatt. Vagy akár DVD-n is nézhetjük a belőlük készült filmeket, hogy egy kis izgalmat csempésszünk a szürke hétköznapiakba. De emlékezzünk Sienkiewiczre, mert megérdemli! Ha nincs, egy nagy mesélővel lettünk volna szegényebbek.

Ijjas Anna

Nasza czytelniczka z Pécs, pani Urszula, przesłała przepis na pyszne ciasto. W sam raz na karnawał. Bardzo dziękujemy i życzymy smacznego!

LUBLINI DIÓS MÉZES (eredeti lengyel sütemény)

Hozzávalók:

A tésztához:	Diós réteg:	Krémhez:
50 dkg liszt	25 dkg dió	0,5 l tej
15 dkg vaj	7,5 dkg vaj	2 csomag tejszín ízű (dr Oetker) pudingpor
15 dkg kristálycukor	5 ek. kristálycukor	15 dkg porcukor
2 db tojás	2 ek. méz	20-25 dkg vaj
2 ek. méz		1 cs. vaníliacukor
1,5 tk. szóda bikarbóna		

Mézes alap:

A tészta hozzávalóit gyűrődeszkán késsel összevágom, majd összedolgozom. A tésztát két részre vágom.

A tepszi (25 x 40 cm) aljára sütőpapírt teszek (a papír ne nyúljon fel a tepszi oldalára). Ezen sodrom ki a tésztát a sodrófával. Majd előmelegített sütőben 180 fokon, a sütő alsó állásában 10 perc alatt megsütöm. Az első, már megsült lapot kiborítom, a papírt eltávolítom.

A tészta másik felét papíron kisodrom, de még nem sütöm meg!

Diós keverék:

Edénybe teszem a vajat, a cukrot és a mézet, felforralom (erősen keverni kell!), Ha a cukor megolvadt, hozzáöntöm a durvára vágott (nem darált!) diót. Rövid idő alatt összefőzöm a keveréket. Az így kapott mázat még melegen gyorsan kanállal ráterítem a nyers tésztára, majd sütőben ezt is 180 fokon, 10 perc alatt megsütöm.

Puding krém:

A két pudingot a zacskón leírtak szerint elkészítem. A vajat a cukorral kikeverem (turmixolom), majd kanalanként hozzákeverem a már kihűlt pudingot és a vaníliacukrot.

Az először megsütött, kihűlt lapra rákenem a pudingos krémet, majd erre rácsúsztatom a diós masszával elkészített másik lapot. Kissé összenyomom, egy napot hűtőben pihentetem.

Elkészítési idő: 1 óra

Nehézségi fok: közepes

Származási hely: ULKA konyhája,

Made in EU

Figyelem! Nem tartalmaz ízfokozót, tartósítót vagy színezéket. Fogyasztása függőséget okoz!

Zalewajka cioci Kazi

Jako że za oknem śnieg i mróz (przynajmniej w Warszawie), dziś coś rozgrzewającego – jedna z tradycyjnych polskich zup – zalewajka.

Zalewajka to tradycyjna zupa wiejska, zawierająca ugotowane, pokrojone w kostkę ziemniaki zalane (stąd właśnie nazwa) przygotowanym osobno czystym żurem z zakwasu chlebowego.

Sama zupa wywodzi się prawdopodobnie z centralnej Polski. Pierwsze wzmianki pochodzą z XIX wieku z Łodzi i Radomska. Podstawowym składnikiem diety tych regionów były ziemniaki i zbiory leśne. Z tego powodu ziemniaki były bazą wielu potraw (podawano je w różnej postaci i z różnymi dodatkami).

Składniki:

0,5 l zakwasu z maki żytniej (może być gotowy żur w butelce), 40 dag wędzonego boczek, 30 dag kiełbasy, 3 średnie cebule, 6 ząbków czosnku, 50 dag ziemniaków, kości wędzone (opcjonalnie) – ok. 0,5 kg, 400 ml śmietany 18%, kilka suszonych grzybów, 7-8 kulek ziela angielskiego, 2 małe listki laurowe, sól, pieprz

1. Nastawiamy około 3 litry wody. Dodajemy marchewkę, pokrojony w plasterki czosnek, ziele angielskie, liście laurowe, suszone grzyby boczek, kiełbasę i wędzone kości.

2. Po około 10 minutach gotowania wyjmujemy boczki i kiełbasę. Po wystygnięciu boczki i kiełbasę kroimy w dość dużą kostkę.

3. Do gotującego się wywaru dodajemy ziemniaki.

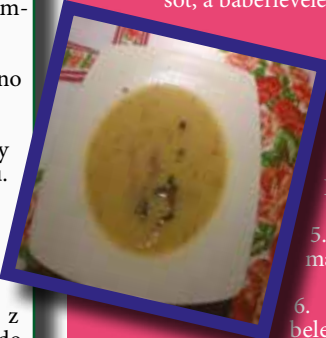
4. Cebulkę kroimy drobno i szklimy na ciemno złoty kolor. Dodajemy do wywaru.

5. Pokrojoną kiełbasę i boczki przypiekamy dość mocno na patelni i dodajemy do wywaru.

6. Po około 15-20 minutach od dodania ziemniaków, wywar zaprawiamy śmietaną tak, by nie skwasiła się ona (do 4-5 łyżek śmietany dodajemy parę łyżek gorącego wywaru mieszamy i wlewamy do garnka z gotującą się zupą – czynność powtarzamy, aż do dodania całej śmietany).

7. Całość doprawiamy solą, pieprzem – ewentualnie sokiem z cytryny – i gotujemy jeszcze przez około 5 minut.

8. Podajemy najlepiej 3-4 godziny po ugotowaniu.

Wujek Jarek
gotuje

„Zalewajka” Kazia neni módra

Tekintettel rá, hogy az ablakon túl hó és fagy uralkodik (legalábbis Varsóban), valami testet melengető ételről – a hagyományos lengyel levesek egyikéről – a „zalewajka”-ról essék szó.

A „zalewajka” hagyományos falusi leves, amely felkókázott főtt krumplit tartalmaz, és amelyet külön kenyér-kovászból készített tiszta kovászos lével öntenek föl (innen a neve – zalewajka).

Maga a leves feltehetőleg Lengyelország központi részéről származik. Elsőként a XIX. században Łódźban és Radomskban tettek róla említést. Ezeken a vidékeken az ételek fő összetevőinek a krumpli és az erdőből összegyűjtött termények számítottak. Ennek okán a krumpli számos ételnek képezte az alapját (számos formában és számos kiegészítővel tálalták föl).

Összetevők:

0,5 l rozslisztből készített kovászos lé (żur – lehet készen vásárolt üveges żur), 40 dkg füstölt szalonna, 30 dkg kolbász, 3 közepes fej hagyma, 6 gerezd fokhagyma, 50 dkg krumpli, kb. 0,5 kg füstölt csont (elhagyható), 400 ml 18%-os tejföl, néhány szárított gomba, 7-8 golyó szegfűbors, 2 kisebb babérlevél, só, bors

1. 3 liter vizet felteszünk főni. Beletesszük a sárgarépát, a felszeletelt fokhagymát, a szegfűborsot, a babérlevelet, a szárított gombát, a kolbászt és a füstölt csontot.

2. Kb. 10 perces főzést követően kivesszük a szalonnát és a kolbászt. Kihűlést követően viszonylag nagy darabokra vágjuk.

3. A továbbra is forrásban levő leveshez hozzáadjuk a krumplit.

4. A hagymát apróra vágjuk, és sötét arany színűre sütjük. Hozzáadjuk a leveshez.

5. A feldarabolt kolbászt és szalonnát serpenyőben jól átsütjük, majd beletesszük a levesbe.

6. Kb. 15-20 perccel a krumplik hozzáadását követően a levesbe belekeverjük a tejfölt úgy, hogy ne csomósodjon össze (4-5 kanál hozzáadunk pár kanál forró levest, kikeverjük, majd beleöntjük a forrásban lévő levesbe – ezt a műveletet addig ismételjük, amíg el nem fogy a tejföl).

7. A levest sóval, borssal – esetleg citromlével – ízesítjük, és még mintegy 5 percen át forraljuk.

8. Az elkészítést követően 3-4 óra elteltével a legjobb tálalni.

**0,175 m²
za 85 tysięcy**

Piękno zazwyczaj jest w cenie. Jeden metr kwadratowy tego piękna kosztował przed 40 laty tyle, co metr kwadratowy średniej wielkości mieszkania w Budapeszcie w lepszej dzielnicy. Ale biorąc pod uwagę inflację i to, że dzieła sztuki traktuje się dziś jako inwestycje, piękno to poszłoby dziś na aukcjach pewnie za 1000 razy więcej. Można by za piękno kupić dziś ze trzy mieszkania w Budapeszcie, w całkiem niezłej lokalizacji i o niemałym metrażu. Czyżby nawet z balkonem? Może nawet jakiś mały domek z działką w naddunajskiej stolicy (z małym tarasem), albo duży dom z ogrodem pod Budapesztem (z dużym tarasem), albo wielki dom z wielkim ogrodem na prowincji (z tarasiskiem). Albo można by nie kupować nic, tylko zaszyć się w smutne, mgliste dni w małym pokoju i podziwiać „Tajemniczą wyspę” Csontváryego sam na sam, na wyłączność. Ta wizja jest o wiele bardziej atrakcyjna, prawda?

To dzieło małych rozmiarów (bagatela 35 na 50 centymetrów piękna, ale czy piękno można mierzyć na centymetry lub co gorsza na metry kwadratowe??) zostało sprzedane na aukcji w maju 1977 za 85 tysięcy forintów pewnej prywatnej osobie. To nieoczywiste piękno, okno do wieczności wiszące może gdzieś hen blisko w małym mieszkanku w bloku w Újpeszcie, na piątym piętrze bez windy z widokiem na fabrykę, powstało prawdopodobnie około 1903 roku, pozostawało długo nieznanie, nawet jego nazwa jest tylko zwyczajowa, nie nadał jej sam autor.

Jakże wieloznaczny to obraz, znaczek pocztowy naklejany na listy adresowane do samego boga Apollona, poduszka, na której śnić się mogą same surrealistyczne sny! Owa tajemna wyspa sunie po oceanach nieznanych niczym statek, niczym arka Noego, niosąca na pokładzie białe cienie, kontury postaci, tajemnicze budowle... Rozdziela niebo na dwa bieguny – mroczny i jasny, ponury i pogodny, pochmurny i sielankowy. Patrząc na ten obraz, na te marne 0,175 m² widzimy cały świat, dotykamy niepojętego. Czy nie warto poświęcić było na te chwile oddechu od codzienności nawet dwóch mieszkań w centrum Budapesztu? Piękno zawsze jest w cenie. A „Tajemnicza wyspa” to najpiękniejszy taras. Takie tarasy wychodzą tylko spod pędzla farmaceutów.

Agnieszka Janiec-Nyitrai

**0,175 m² 85
ezerért**

A szépségnek általában szép az ára is. A szóban forgó szép-művészeti alkotás 40 évvel ezelőtt fajlagosan annyiba került, mint egy jobb budapesti kerületben található közepes méretű lakás (négyzetméter áron). Figyelembe véve az inflációt, és azt, hogy a művészeti alkotásokat jelenleg befektetés gyanánt kezelik, e szépség ára a mai árveréseken bizonyosan 1000-szer magasabb lenne. Manapság az áráért akár 3 lakást lehetne venni Budapesten, jó környéken, nem kicsiny alapterülettel (és talán még balkonnal is). Vagy akár egy kertes kis házat a dunaparti fővárosban (apró terasszal), vagy Budapest környékén kertes nagy házat (nagy terasszal), vagy vidéken hatalmas házat hatalmas kerttel (és óriási terasszal). Vagy semmire sem kellene költeni, csak begubóznai egy kicsike szobába ezekben a szomorú, ködös napokban, és ott csodálni Csontházy „Titokzatos sziget”-ét, maga-magunkban, kizárólagosan. Ez az ajánlat sokkal vonzóbb, igaz-e?

A kicsiny méretű művet a maga csekély 35 x 50 centiméterével (csak hogy lehet-e a szépséget centiméterre mérni, vagy ami még rosszabb, négyzetméterre??) 1977 májusában egy árverésen 85 ezer forintért eladták egy magánszemélynek. E nem hétköznapi, szemet gyönyörködtető alkotás, amely ablakot nyit az örökkévalóságra, talán egy egészen közeli, lift nélküli újpesti ház 5. emeleti kicsiny lakásának falán lóg, ahonnan a szomszédos gyárudvarra nyílik a kilátás. A mű valószínűleg 1903 táján keletkezett és sokáig ismeretlen maradt – egyedül csak a neve szokványos, azt viszont nem a művész adta neki.

Pomnik Csontházyego w Pécs

mindig szép az ára is. A „Titokzatos sziget” a legszebb teraszok egyike. Ilyen teraszok csak javasemberek ecsetvonásaival készülhetnek.

Milyen sokrétű értelmet magában hordozó alkotásról van szó! Postai bélyeg, melyet magának Apollón istennek címzett levelekre ragasztanak; kispárna, melyen szürrealis álmokat lehet álmodni. A titokzatos sziget ismeretlen óceánokon siklik hajó gyanánt, mintegy Noé bárkájaként, fedélzetén fehér árnyakat, jelenségek körvonalait, titokzatos építményeket hordozva... Két részre választja az égboltot – homályosra és világosra, lehangelőre és derűltre, felhősre és napfényesre. A maga 0,175 m²-es valójában szemlélve a képet az egész világot látjuk magunk előtt és érintkezésbe kerülünk a felfoghatatlannal. Vajon nem lenne érdemes Budapest központjában két lakást is ennek szentelni, a hétköznapiaktól való pillanatnyi fellelegzésnek? A szépségnek

Agnieszka Janiec-Nyitrai

M I E S I Ę C Z N I K W Ę G I E R S K I E J P O L O N I I
A M A G Y A R O R S Z Á G I L E N G Y E L E K H A V I L A P J A

Pismo Ogólnokrajowego
Samorządu Polskiego
z kwartalnym
dodatkiem GŁOS POLONII

Az Országos Lengyel
Önkormányzat lapja
a GŁOS POLONII
negyedévi mellékletével

polonia węgierska

Odpowiedzialny wydawca
Felelős kiadó
az Országos Lengyel
Önkormányzat Hivatala

Redaktor naczelny
Főszerkesztő
dr Agnieszka Janiec-Nyitrai

Polski redaktor językowy
Lengyel nyelvi szerkesztő
dr Dorota Várnai

Węgierski redaktor językowy
Magyar nyelvi szerkesztő
Ijjas Anna

Redaktor graficzny
Grafikai szerkesztő
V4 Consulting Kft.

Tłumaczenie
Fordítás
Sutarski Szabolcs

Redakcja
Szerkesztőség
1102 Budapest, Állomás u. 10.
Telefon: +36 1 2613479
e-mail: polweg@polonia.hu

Drukarnia Nyomda

SZINKRON DIGITAL

Edycja online Online kiadás
<http://polonia.hu/dokumentumok/poloniawegierska/pw240.pdf>

Na okładce wykorzystano fragmenty obrazu J. W. Baura "Polacy i Węgrzy"

Ogólnokrajowy Samorząd Polski na Węgrzech Országos Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat
1102 Budapest, Állomás u. 10.
tel.: +36 1 2611798 olko@polonia.hu

Stoleczny Samorząd Polski na Węgrzech Fővárosi Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat
1054 Budapest, Akadémia u. 1-3
tel.: +36 1 3321979 flko@t-online.hu

Polski Ośrodek Kulturalno-Oświatowy Lengyel Közművelődési Központ
1102 Budapest, Állomás u. 10.
tel.: +36 1 2611798 olko@polonia.hu

Polskie Stowarzyszenie Kulturalne im. J. Bema na Węgrzech Magyarországi „Bem József” Lengyel Kulturális Egyesület
1051 Budapest, Nádor u. 34. II. p.
tel.: +36 1 3110216 www.bem.hu bem@bem.hu

Stow. Polskich Katolików na Węgrzech pw. św. Wojciecha
Dom Polski
Magyarországi Lengyel Katolikusok Szt. Adalbert Egyesülete
1103 Budapest, Óhegy u. 11.
tel.: +36 1 2626908 adalbert@enternet.hu

Szkola Polska na Węgrzech Lengyel Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola
1102 Budapest, Állomás u. 10.
tel.: +36 1 2612748 szkolpol@polonia.hu

Szkolny Punkt Konsultacyjny – Szkoła Polska przy Ambasadzie RP A Lengyel Nagykövetség mellett működő Lengyel Iskola
1025 Budapest, Törökvész út 15.
tel.: +36 1 3268306
tel.: +36 70 7013847 polish_school@gazeta.pl

Muzeum i Archiwum Węgierskiej Polonii Magyarországi Lengyel Múzeuma és Levéltára
1102 Budapest, Állomás u. 10.
tel.: +36 1 2608023 muzeum@polonia.hu

Polska Parafia Personalna na Węgrzech Lengyel Perszonális Plébánia
1103 Budapest, Óhegy u. 11.
tel.: +36 1 4318413 www.parafiabudapest.republika.pl plebaniapl@onet.eu

Ambasada Polska w Budapeszcie Lengyel Köztársaság Budapesti Nagykövetsége
1068 Budapest, Városligeti fasor 16.
tel.: +36 1 4138200 www.budapest.msz.gov.pl budapest.amb.sekretariat@msz.gov.pl

Wydział Promocji Handlu i Inwestycji Kereskedelemfejlesztési és Beruházás Ösztönzési Osztály
tel.: 1 251 46 77 www.budapest.trade.gov.pl budapest@trade.gov.

Referat Konsularny Ambasady RP A Lengyel Köztársaság Nagykövetsége Konzuli osztálya
1068 Budapest, Városligeti fasor 16.
tel.: +36 1 413 8208 budapest.amb.wk@msz.gov.pl

Instytut Polski w Budapeszcie Lengyel Intézet
1065 Budapest, Nagymező u. 15.
tel.: +36 1 3115856 www.polinst.hu info@polinst.hu biblioteka@polinst.hu

Ogólnokrajowa Biblioteka Języków Obcych Országos Idegennyelvű Könyvtár
1056 Budapest, Molnár u. 11.
tel.: +36 1 3183688 www.opac.oik.hu kolcsonzo@oik.hu

Redakcja kwartalnika „Głos Polonii” „Głos Polonii” szerkesztősége
1051 Budapest, Nádor utca 34. glospolonii@bem.hu

Program radiowy w języku polskim: „Magazyn Polski” - emisja w soboty, godz. 13.30
MR4 (fale średnie 873 kHz) i ze strony: <http://www.mediaklikk.hu/musor/lengyel-nemzetisegi-musor/>
Redakcja Polska „Magyar Rádió” z Rt. 1800 Budapest, Brody S. u. 3-5.

Polonijna strona internetowa: www.polonia.hu

PRENUMERATA - TYLKO 250 FORINTÓW ZA JEDEN NUMER!!!

Roczna prenumerata miesięcznika „Polonia Węgierska” (12 numerów) i jego kwartalnego dodatku „Głos Polonii” (4 numery) na rok 2016 wynosi dla prenumeratorów:

indywidualnych (po 1 egzemplarzu) – 4.000 forintów/rok
zbiorowych (samorządów, po 5 egzemplarzy) – 20.000 forintów/rok.

Sposoby płatności: przelew na konto.

Przyjmujemy również zamówienia na numery wcześniejsze - można je zgłaszać na analogicznych warunkach.

Redakcja z wdzięcznością przyjmuje także większe sumy wpłat prenumeraty od osób oraz instytucji i samorządów, jeżeli ich stan finansowy to umożliwia. Wsparcie finansowe prosimy przekazywać na konto K&H:10400157-00026536-00000004. W rubryce „Közlemény” prosimy wpisać „Lapkiadás támogatás” (wsparcie dla pisma).

ELŐFIZETÉS - CSAK 250 FORINT EGY SZÁMRA !!!

A „Polonia Węgierska” havilap éves előfizetése (12 szám) és negyedéves melléklete, a „Głos Polonii” (4 szám) 2016. évre:

egyéni előfizetőknek (egy példány) – 4.000 Ft/év;

a közösségi előfizetőknek (önkormányzatok, 5 példányban) – 20.000 Ft/év

Előfizetés módja: banki átutalás.

Vállaljuk a korábbi számokra vonatkozó rendelések teljesítését – azonos feltételek mellett.

A szerkesztőség hálásan elfogad nagyobb előfizetői összegeket is úgy magán-személyektől, mint intézményektől, ha ezt pénzügyi helyzetük lehetővé teszi. A szerkesztőségnek felajánlott pénzügyi támogatást a K&H bankban lévő számlára kérjük utalni: 10400157-00026536-00000004. A „Közlemény” rovatba kérjük beírni: „Lapkiadás támogatás”.

KALEJDOSKOP ŻYCIA POLONIJNEGO NA WĘGRZECH

**SPOTKANIE OPLATKOWE ORGANIZOWANE PRZEZ
SSP I PSK. IM. J. BEMA**

POLSKA WIGILIA W SZOLNOKU

ADWENTOWE SPOTKANIE W EGERZE

KALEJDOSKOP ŻYCIA POLONIJNEGO NA WĘGRZECH

SPOTKANIE ŚWIĄTECZNE W INSTYTUCIE POLSKIM

BOŻE NARODZENIE W POLSKIEJ PARAFII

UCZNIOWIE SZKOŁY POLSKIEJ NA KONKURSIE SZOPEK KRAKOWSKICH

**MARSZAŁEK SEJMU RP MAREK KUCHCIŃSKI
NA ROBOCZEJ WIZYTCIE W BUDAPESZCIE**